

tabor

12

taborniška revija

XLVI 2001 399 SIT

PODREGIJSKA DELAVNICA • FOTOORIENTACIJA

KDAJ?	KAJ?	KDO?
7. - 8. december	ZNOT (Domžale) Janez Anžin (RST)	janez.anzin@mercator.si
15. december	4. seja starešinstva	Pisarna ZTS ZTS@rutka.net
15. - 16. december	Lučka miru iz Betlehema v Sloveniji	Odbor za pripravo akcije ZTS@rutka.net
leto 2002		
12. januar	Glas Jelovice (Škofja Loka) Tine Radinja (RSK)	tineradinja@hotmail.com
25. - 26. januar	ZOT (Maribor) Gregor Vinder (RXI.SNOUB)	vindi@rutka.net
22. februar	Dan ustanovitelja skavtstva (lorda Roberta Baden - Powella)	www.scout.org
18. - 24 februar	Zimske počitnice LJ in MB	
25. februar - 2. marec	Zimske počitnice drugi	
8. - 9. marec	Seminar za organizatorje taborjenj	Pisarna ZTS ZTS@rutka.net

OPOZORILO!

15. december je rok prijav za udeležbo na 12. zletu Zveze tabornikov Slovenije v Tolminu naslednje leto. Prijavnice so v pisarni ZTS in na spletni strani zlet.rutka.net.

Koliko dni do zleta?

UVODNIK

Če že drugega ne, vsaj vročkrvnih debat, ali vstopamo v novo tisočletje ali ne, letos zagotovo ne bo. Bomo pa vstopili v leto, v katerem se bo spet zgodil tako dolgo pričakovani Zlet ZTS. Se še spomnite, kako je bilo zdaj že davnega leta 1997 na "velenjskem travniku" ob jezeru? Organizatorji Zleta v Tolminu obljublajo še več nore zabave, druženja in neverjetnih delavnic. Več o Zletu boste lahko prebrali v naslednjih Taborih, ne pozabite pa na prijave, ki jih morate oddati **najpozneje do 15. decembra**. Potem lahko le še odšteвате dni.

Decembrski Tabor je namesto praznično precej delovno obarvan. Najprej vse o mednarodni podregijski delavnici v Bohinju, pa o Fotoorientaciji in nekaterih taborniških akcijah po Sloveniji. Vam ime Kandersteg zveni zelo znano? Vsi ga omenjajo, vam pa ni jasno, kaj bi to bilo? Nina je edinstveni skavtski center, kjer lahko delaš kot osebje in ob tem doživiš nepozabne dogodivščine, približala tabornikom in zbrala nekaj koristnih nasvetov, ki jih preberite, preden se odpravite tja.

Ostane mi samo, da vam zaželim čim uspešnejše prihajajoče leto. Pa lepo praznujte!

Matija Tonejc

Napovednik	2
Vvodnik	2

AKTUALNO

Podregijska delavnica	4
Fotoorientacija	8
Kandersteg	12
Dogodki	14
35 let taborjenj RJZ	20
Močne ukane	22

IZ PRVE ROKE

Vrednotenje Techuane	26
EU	28

STROKOVNO

Potuha	30
Igre	32
ŽVN	33
Astronomija	34
Orientacija	36
Narava	38
Kosobrin	39
Mednarodne strani	40

RAZVEDRILLO

Popotovanja	42
Trenutki	44
Ježev kotiček	45
Z znanjem do odgovora	46
Volk	46
Križanka	47

Podregijska delavnica, stran 4

Imajo v Romuniji enake težave z izobraževanjem vodij kot pri nas? Bi neka rešitev ustrezala tako slovaški kot avstrijski skavtski organizaciji? So v naši podregiji res opazni enaki trendi in izzivi pri delu z mladimi?

Fotoorientacija, stran 8

Že četrtrič zapored smo taborniki rodu Samorastniki znotraj Mestne zveze tabornikov Ljubljana organizirali fotoorientacijo z naslovom "Ali poznaš svoje mesto?"

Kandersteg, stran 12

"Vsake tri mesece skupina neznancev pride v Kandersteg; vsake tri mesece skupina prijateljev odide." To je prav gotovo rek, ki povzema bistvo Kanderstega.

Glavni urednik: Igor Bizjak
 Odgovorni urednik: Matija Tonej
 Urednici priloge Medo in Gozdovnik: Katarina Drenik, Špela Novak
 Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon
 Uredništvo: Jaka Bevk-Šeki (ilustracije), Igor Bizjak, Rafael Kalan, Primož Kolman, Tine Kolojini, Branka Lešnjak, Marta Lešnjak, Frane Merela, Barbara Papež, Franci Pavšer ml., Tadej Pugelj-Pugy, Marko Svetličič-Medo (fotografija) in Barbara Železnik-Bizjak.

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije. TAVOR sofinancirata Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije.
 NASLOV UREDNIŠTVA:
 Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/300-08-20, fax 01/43-61-477, E-mail: zts@rutka.net
 WWW: <http://www.zts.org>.
 Cena posameznega izvoda je 399 SIT, letna naročnina je 3800 SIT, za tujino pa 100 DEM.
 Tekoči račun: 50101-678-47184.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.
 Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.
 Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) sodi časopis med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%.
 Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana
 Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana
 Naslovnica: Pugy

Na prepihu idej

3. podregijska skavtska delavnica

Imajo v Romuniji enake težave z izobraževanjem vodij kot pri nas? Bi neka rešitev ustrezala tako slovaški kot avstrijski skavtski organizaciji? So v naši podregiji res opazni enaki trendi in izzivi pri delu z mladimi? Vsa ta vprašanja in še več so nas vodila skozi 3. podregijsko skavtsko delavnico.

Sejem

Edini poljski predstavnik pred svojo stojnico

Mitja Lamut in njegova Mozartova kroglica

Ko so v ledenomrzlem popoldnevu udeleženci počasi kapljali in Center šolskih in občinskih dejavnosti v Bohinju, si nihče ne bi mislil, da jim bo v naslednjih dneh še tako vroče. Najprej nam je Puggy pomagal določiti cilje in namen delavnice: prepoznavanje problemov in izzivov, ki nas čakajo, s katerimi projekti jih lahko rešimo, kako izvesti te partnerske projekte, kakšno je stanje v državah udeleženkah in pa seveda zabava in medkulturno učenje. Pregledali smo tudi, kakšni so bili odgovori udeležencev na vprašalnik o stanju v njihovi domači skavtski organizaciji, ki so ga dobili pred delavnico.

Najbolj vroče je bilo v petek popoldne, ko so se udeleženci razdelili v delovne skupine in se spopadli s temami, kot so: spopadanje s spremembami v družbi, upravljanje s človeškimi viri, naš program in dejanske potrebe mladih, zakaj upada članstvo v organizacijah in zakaj vodje zapuščajajo našo organizacijo. Ker so se v skupine razdelili udeleženci sami, glede na to, kaj koga zanima oz. s čim se v svoji organizaciji ukvarja, so se v skupinah tako zbrali zelo zagreti ljudje, ki so se res trudili najti

odgovore na izzive in vprašanja, postavljena v prejšnji skupni debati. O razgretosti debate in razliki med različnimi organizacijami največ pove to, da smo delo podaljšali za pol ure, se odrekli predstavitvi zaključkov, saj mnogi niso uspeli uskladiti mnenj, nekateri pa so se že pred odmorom za kavo hodili hladiti na hodnik.

V soboto smo pregledali načrt dela evropske skavtske regije in njegovih 5 strateških področij, ki so jih določili na evropski skavtski konferenci v Luksemburgu leta 1998. Ta področja (z visoko zvenečimi imeni) so:

- 1 Promocija in razvoj našega gibanja (odnosi z javnostmi, drugimi nevladnimi organizacijami, z vladnimi inštitucijami in s podjetji)
- 2 Boljše skavstvo za več mladih (program za mlade, člane)
- 3 Odrasli, ki jih potrebujemo (program za odrasle, izobraževanje vodnikov in inštruktorjev)
- 4 Intra-regionalna komunikacijska mreža (dogodki, kot je bila ta delavnica, medsebojna pomoč in izmenjava izkušenj skavtskih

organizacij iz iste regije ali podregije)

- 5 Podpora razvoju nacionalnih skavtskih organizacij (s strani Evropske skavtske regije, podpora s pomočjo delavnic, pa tudi finančna podpora za izvedbo projektov, opremljanje nacionalnih organizacij s sredstvi in opremo za nemoteno delovanje)
- 6 Opremljeni z novim znanjem so udeleženci v skupinah po državah skušali izdelati predlog mednarodnih projektov, ki bi jih tudi finančno podprla Evropska skavtska regija ali pa Evropska unija. Te projekte in svoje skavtske organizacije so predstavili na "sejmu". Tam smo si lahko ogledali, kako drugje izražajo vodnike in inštruktorje, kako poteka pridobivanje znanja pri članih in kakšen je njihov program. Navdušile so nas slovaške delovne knjižice za MČ-ke, pa romunski našitki za GG-je, ki simbolno s podobo otoka prikazujejo pridobljeno stopnjo znanja, in hrvaški program za PP, ki so ga domiselno predstavili z dnevnikom dela PP kluba (v katerem je bilo najti vse: od zapisa sestankov do opisa izletov, fotografij, železniških kart, kartic ...).

Največ dela smo opravili v premoru za kavico

In takole iz žice narediš rožico

Avstrijca s poljskima rudarskima kapama

Dajmo, jih že vidim!

In kakšne so razmere pri vas?

Pa drugače?

Naši ekipi za animacijo je šlo vreme zelo na roke – obljubljeni sonce je posijalo ravno ob pravi uri, da smo v soboto zjutraj še ujeli meglice na vodi, ki so za tekmo s kanuji pričarale skrivnosten občutek. Vsak udeleženeec je moral najprej najti svoje mesto v kanuju, kjer je poleg njegovega imena pisala tudi njegova zadolžitev: veslač, navijač, krmar, dajalec ritma. Še skok v rešilne jopiče in kmalu se je po Bohinjskem jezeru razlegal kolikor toliko enakomeren ritem veslanja in vzpodbujanja. Iskali smo kanu, ki se je skrila v meglice sredi jezera. Tam smo v hladnem jutru, vendar vsi ogreti, poslušali jutranjo meditacijo in se nato ob znaku vsi zapodili na obalo. Zmagali smo staffovci, čeprav nas je bilo v kanuju bolj malo in smo vsi imeli po dve nalogi, zraven pa še dva fotoaparata.

Najbolj zabavno je bilo zagotovo ob večerih. Prvi večer so morali udeleženci v skupinah in s pomočjo karte najti pot do Gozdne šole. Tam smo se skušali ogreti ob ognju in z vročim čajem. Ogrevale so nas tudi skupine, saj so morale predstaviti po eno pesem, igro in zgodnico o smrdljivem siru iz Bohinja. Drugi večer smo se raje držali notri, čeprav nam je kmalu postalo vroče, saj smo se preizkušali na delavnicah domače obrti in med drugim izdelali mozartove kroglice, panjske končnice, rudarske kape in okraske iz žice. Še bolj smo se razgreli ob Kolesu sreče, ko smo se morali spomniti, kako se v jezikih držav udeleženk reče npr. rutka. Zadnji večer je bil seveda najboljši, saj smo se preizkusili v češki polki, pa poljskem "one-two-four" plesu, avstrijskem plesu iz 16. stoletja in neizbežnem slovenskem rimšišimu.

Mnenja

Sabine Kittel, PPÖ, Avstrija

Bila je zanimiva in vznemirljiva izkušnja delati z ljudmi iz vzhodne in jugovzhodne Evrope. Še posebej je bilo zanimivo poslušati vse različne jezike. Delavnica ni bila ravno tisto, kar smo pričakovali (poglobljene izmenjave izkušenj o določenih temah glede programa in izobraževanja), vendar kljub temu odhajamo domov s kopico praktičnih idej.

Krasanka Majer, SIH, Hrvaška

Na splošno je bila delavnica zelo v redu. Cilji so bili jasno znani že vnaprej, tako tudi moja pričakovanja. Zdi se mi, da smo v teh dveh dneh uspeli narediti zelo veliko. Organizatorji so bili zelo prijazni, podajali so nam jasne informacije in poskrbeli tudi za zabavo. Mislim, da bi bilo primerno po delavnici predstaviti projekte, ki smo jih v skupinah sestavili. Prav tako bi bila vesela predstavitve mednarodnih projektov in diskusije o njih. Sicer pa je bilo vse popolno. Delavnice tradicionalnih obrti zaslužijo posebno pohvalo.

Andreja Gomboc, ZTS, Slovenija

Vsekakor se mi zdi, da je izmenjava izkušenj in mnenj med taborniki nujno potrebna za vedno boljše delo. Na tak način smo odprti navzven in ne zaprti sami vasi. Marsikdaj ti človek, ki ga prvič vidiš na takem srečanju, odpre oči in najdeš odgovore na "neresljiva" vprašanja. Da o pridobivanju idej, motiviranosti za delo in kot rezultat trdega dela tudi o uspehu ne govorimo. In kaj hoče človek drugega zase kot počutiti se koristen in uspešen. Navsezadnje na prvem srečanju, ki se ga udeležiš, dobiš nove prijatelje, in ko se ponovno srečaš z njimi, se jih neizmerno razveseliš.

Kaj si pa ti?

Prvi večer smo se šli zanimivo igrice, ki malo spominja na zelenega krokodila, le da namesto imen uporabljáš izraze za tabornika v tujih jezikih. Da se boste tudi vi znali predstaviti v tujini, pa je tule seznam z izgovorom (kjer je potrebno).

Slovenija	tabornik
Avstrija	Pfadfinder
Belgija	scout /skut/
Češka	skaut, Junák
Danska	spejer /spajder/
Hrvaška	izviđač
Jugoslavija	извиђач/izvidžač/
Poljska	harcerz
Romunija	cercetaş/čerčetaş/
Slovaška	skaut

Prvi večer — gretej se čajem ob ognju

Mária Maruška Csontová, SLSK, Slovaška

Pričakovala sem, da bom dobila nov navdih za delo v skavtstvu, da bom spoznala ljudi, polne energije in navdušenja in da se bom nalezla njihovega navdušenja. Vse to se je res zgodilo. Občudujem vse ljudi tu, organizatorje in udeležence, zaradi njihovega zanimanja za otroke in mlade. Upam, da bom nekoč tudi sama postala tak navdih za druge, kot so bili oni zame. Hvala vsem.

Dana Harsan, CR, Romunija

Ne morem še reči, ali je ta delavnica res odgovorila na moje potrebe ali na potrebe moje organizacije. Spoznali smo, da obstaja veliko izobraževalnih sistemov, ki se med seboj razlikujejo, toda vsak ima nekaj uporabnega ali nekaj, iz česar se lahko učimo. V naši skupini nismo prišli do nobenega zaključka, saj je naloga ustrezala le nekaterim organizacijam in nismo mogli najti skupne rešitve.

Nove knjige za pediatrično kliniko

Vsi udeleženci so s seboj prinesli tudi slikanice, otroške knjige, barvanke in igre, ki smo jih v nedeljo popoldan podarili bolnišnični šoli ljubljanske otroške bolnice. Tam nas je prijazno sprejela vodja šole ga. Tanja Bečan, ki nam je bolnišnično šolo na kratko predstavila in nam razkazala tudi nekaj prostorov pediatrične klinike. Ob tem se nam je Slovencem porodilo vprašanje, ali je nov nogometni stadion res bolj pomemben od zdravja otrok, saj so bili znaki dotrajanosti opazni povsod, kljub ljubeči skrbi osebja, da bi neugledno notranjost polepšali z zanimivi slikami in zgledno urejenimi oddelki.

Podelitev priznanj novim inštruktorjem

Na podregijski skavtski delavnici so v svečanem vzdušju in v krogu skavtov iz tujine novi inštruktorji prejeli svoje oznake, rutke in priznanja. Podelitve se je udeležilo dobrih 20 tabornikov iz cele Slovenije, ki so si ogledali tudi mednarodni sejem.

Ali poznaš svoje mesto 2001?

ali fotoorientacija po Ljubljani, četrtič

Silos

Že četrtič zapored smo taborniki rodu Samorastniki znotraj Mestne zveze tabornikov Ljubljana organizirali fotoorientacijo z naslovom "Ali poznaš svoje mesto?" Na fotoorientaciji je sodelovalo nekaj več kot 200 tabornikov in ostalih prebivalcev Ljubljane v 36 ekipah. Natančno štetje zaradi načina tekmovanja ni bilo možno. Vsi udeleženci, ki so se na progo podali med 10. in 13. uro so se spoprijeli z osmimi fotografijami in dvema testoma.

Udeleženci fotoorientacije so se na Prešernovem trgu v Ljubljani v soboto 3. novembra začeli zbirati malo pred 10. uro, prihajali pa so tja vse do 13. ure, ko ekip nismo več spuščali na progo. Na štartu so udeleženci lahko izbrali tekmovalno ali pa rekreativno progo. Letos med njima v samih fotografijah ni bilo razlike. Vendar pa se je na tekmovalni progi štel tudi čas in dosežene točke na testu o poznavanju mesta in

njegove zgodovine in testu prve pomoči. Vsi udeleženci so imeli s testom o poznavanju mesta in njegove zgodovine kar nekaj težav, saj smo mogoče malo precenili njihovo znanje.

Vsi udeleženci so prejeli list z osmimi barvnimi fotografijami objektov, ki so jih morali poiskati. Letos so bili vsi iskani objekti vodnjaki in fontane. Na nekaterih fotografijah so bili objekti v celoti, na nekaterih pa le kakšen zani-

miv detalj. Udeleženci, ki so imeli težave s katerim od vodnjakov, so imeli na voljo en namig, ki so ga lahko izkoristili pri vseh kontrolorjih na kontrolnih točkah.

Najhitrejši so progo prehodili v 62-ih minutah in nihče ni zanjo porabil več kot dve uri in pol. Vsi pa so se na poti zabavali.

Na koncu so vsi udeleženci prejeli diplome, ki potrjujejo njihovo poznavanje mesta Ljubljana. Najboljši tekmovalci na tekmovalni progi pa so prejeli tudi praktične nagrade.

Letos se na progo ni podala nobena ekipa brezdomcev, kot lansko leto smo pa na progo napotili italijanske turiste, ki se niso več vrnili.

Vsi udeleženci so se na fotoorientaciji zabavali, saj ne traja dolgo in do-

pušča, da se med samo fotoorientacijo odpravimo tudi na sok ali čaj. Letos je fotoorientacija prvič potekala v sončnem, čeprav hladnem vremenu, ki predvsem kontrolorjem ni prizanašalo.

Nad organizacijo in načinom tekmovanja se nihče od udeležencev ni pritoževal, vsi vprašani pa so obljubili, da naslednje leto spet pridejo. Torej v soboto, 9. 11. 2002 se znova vidimo na foto-lovu po Ljubljani.

Vodnjak na vhodu otroške bolnice na Vrazovem trgu

Najbolje uvrščene ekipe:

- 215 Rod dobre volje
- 222 Rod Samorastniki & Zmajev rod
- 213 Rašiški rod

Aleš Jurak Cigo
soorganizator

Z organizacijo akcije smo zelo zadovoljni, malo manj pa s samo udeležbo tabornikov. Za nekatere je neroden termin med počitnicami, kar bomo naslednje leto popravili, saj je fotoorientacija v programu teden dni pozneje.

Glas ljudstva

Matic Tušek

Iskanje KT nam je šlo odlično, vse smo našli, proga je bila lahka, lahko pa bi bila še daljša.

Ana Senegačnik, RMT

Meni je bila tema vodnjak zelo všeč. Sploh vodnjak s konji pri Holiday Innu. Kontrolorji so bili zelo prijazni, še posebej ker so delili bonbone.

Eva Dajčman, RMT

Težavnost je ravno prava. Vseh KT nismo poznali, pa smo z drugimi izmenjali informacije. Zagotovo pridemo tudi drugo leto.

Fontana pred SAZU

Detajl fontane pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti

Mnenje tabornikov o ...

Kateri medij je tvoj prvi vir informacij (dnevni novic)?

televizija 45.5 %

časopis 26.9 %

radio 14.2 %

spletni portal, WAP 8.2 %

se ne zanimam za dnevne novice 5.2 %

Vseh glasov: 134

Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so pripomogli k izpeljavi fotoorientacije v takšni obliki. Prireditev so omogočili: SIOL d.o.o., Strojing d.o.o.

Teden vseživljenjskega učenja v Miklavžu

Haza, RFL Miklavž

Taborniki rodu Franc Lešnik iz Miklavža smo izkoristili enkratno priložnost za promocijo taborništva v domačem kraju. Želeli smo privabiti čimveč občanov in to nam je z opojnim vonjem po kostanjih ter kvalitetnim programom tudi uspelo.

Zjutraj smo se zbrali 'ta pridni' in se zapodili v gozd v upanju, da so nam ljudje še pustili kaj kostanjev...pa še preveč jih je bilo. S polnimi vrečami v rokah smo vedeli, da se nam obeta zanimiv kostanjev piknik.

In res je bilo zanimivo.

Prikazali smo različne oblike delavnic; od kuhanja čaja, izdelovanja strašil iz buč, petje pesmi pa vse do likovnega in kiparskega ustvarjanja. Vse to pa smo seveda popestrili s polnimi želodci pečenih kostanjev.

In kaj smo se naučili?

Treba je izkoristiti vsako ponujeno priložnost, ki nam omogoča, da se ljudem pokažemo v atraktivni in kakovostni luči.

Nam je uspelo!

Vsak trenutek je priložnost za učenje

Pugy

Teden vseživljenjskega učenja 2001

V letošnjem tednu vseživljenjskega učenja je na aktivnostih, ki so jih pripravili taborniški rodovi in ZTS, sodelovalo več kot 1.000 udeležencev (tabornikov in tujih skavtov, šolskih in predšolskih otrok, mladine, staršev in občanov krajev in mest, kjer so bile izvedene aktivnosti. Organizatorji iz Ljubljane, Cerklje, Il. Bistrice, Miklavža, Murske Sobote, Medvode, Postojne, Ajdovščine in Selnice ob Dravi so pri organizaciji sodelovali tudi z drugimi: šolami, društvi, gasilci, Rdečim križem, Ljudsko univerzo in različnimi sponzorji, ki so poleg občin (ne vseh) pomagali pri izvedbi akcije. Udeleženci so akcije zelo pohvalili, taborniki pa ugotovili, da so take akcije potrebne in še dodatno utrjujejo mesto in vlogo taborništva tudi v lokalnih okvirih. Akcije so spremljali tudi številni nacionalni, regionalni in lokalni mediji; tako časopisi, radijske postaje kakor tudi TV hiše in spletni portali. Vsi organizatorji so izrazili željo po sodelovanju tudi v naslednjem letu, od ZTS kot koordinatorja projekta pa pričakujejo kakovostno informiranje o ideji vseživljenjskega učenja, koordinacijo priprav na akcijo in čim več propagandnega materiala o delu na področju vzgoje in izobraževanja mladih in odraslih v ZTS.

Kandersteg Nina kraj čudovitih spominov

"Vsake tri mesece skupina neznancev pride v Kandersteg; vsake tri mesece skupina prijateljev odide." To je prav gotovo rek, ki povzema bistvo Kanderste-ga.

Kaj je Kandersteg?

Številni slovenski taborniki Kanderstega sploh ne poznajo in zanj niso še nikdar slišali. Ne vedo tudi, da imajo celo leto možnost sodelovati v tem edinstvenem skavtskem centru kot osebje in ob tem doživeti nepozabne dogodivščine. Na kratko torej o Kanderstegu. Mednarodni skavtski center Kandersteg se skriva v vasi Kandersteg v švicarskih Alpah 65 km južno od Berna. Leta 1923 ga je ustanovil lord Baden-Powell, ki je sanjal o kraju, kjer bi se skavti srečevali. Čez celo leto organizirajo zanimive programske počitnice za številne obiskovalce. Vendar pa za to potrebujejo delovno osebje. Kandersteg deluje pod okriljem WOSM-a in ga vodi direktor, ki ga imenuje WOSM. Trenutni direktor, John Moffat, je prišel v Kandersteg kot član kratkoročnega osebja leta 1993 in ostal! Zato se pazite, Kandersteg je lahko zelo nevaren kraj! Osebje se deli na kratkoročno in dolgoročno. Kratkoročno osebje pride v Kandersteg za 3 mesece decembra, marca, junija in septembra. Njihovo delo je raznoliko, največ pa jih potrebujejo poleti (23), v ostalih sezonah pa približno 6. Če ti je bilo v Kanderstegu všeč, se lahko znova prijaviš za člana kratkoročnega osebja ali pa se poskusiš kot

dolgoročno osebje. Člani te skupine predstavljajo povezovalni člen med člani kratkoročnega osebja. Njihovo delo traja od 4 mesecev do več let, vendar pa so vezani na določeno področje dela. Poleti je dolgoročnežev največ, 17, sicer jih je v Kanderstegu približno 10. Starostne omejitve navzgor ni, povprečna starost osebja v Kanderstegu pa je 23 let.

Kaj naj tam počnem?

Kratkoročno osebje je bistvenega pomena za nemoteno delo centra, saj se skozi celo leto tam izmenja več kot 10.000 gostov. Čeprav znanja in spretnosti niso pogoj za delo v centru, je res, da ob določenih sezonah potrebujejo

ljudi z določenimi znanji. Pozimi so tako iskani taborniki smučarji, poleti alpinisti in plezalci, kdor zna več jezikov je dobrodošel skozi vse leto. V osnovi pa si v Kanderstegu želijo le pridnih tabornikov, ki radi delajo v skupini in se ne zmrdujejo nad nobenim delom. V Kanderstegu delaš vse: od čiščenja stranišč, streženja hrane, pranja do prodajanja mikic v trgovini. Kratkoročnemu osebju v Kanderstegu nudijo: uvajanje v delo, hrano in namestitev. Delo ni plačano, mogoča pa je delna povrnitev potnih stroškov.

Kdo lahko gre?

Za delo kot član kratkoročnega

osebja v Kanderstegu moraš izpolnjevati le tri pogoje:

- Biti moraš aktiven(a) član(ica) Zveze tabornikov Slovenije s plačano članarino za tekoče leto.
- Biti moraš star(a) vsaj 18 let na dan prihoda v Kandersteg.
- Znati se moraš sporazumevati v angleščini. Znanje drugih tujih jezikov je zelo dobrodošlo, še posebej znanje nemščine.

Za delo v Kanderstegu ne potrebuješ posebne izobrazbe, iščejo le tabornike, ki so pripravljeni delati, pomagati drugim, se učiti novih spretnosti, spoznavati nove prijatelje in se zabavati. Želijo si le čim bolj raznoliko osebje, ki bo s seboj prineslo sveže skavtske ideje in odneslo čudovite spomine.

Kdaj lahko grem?

Delo v Kanderstegu je razdeljeno na štiri sezone, vsaka po 3 mesece. Kratkoročno osebje pride za eno sezono in zelo je pomembno, da lahko ostaneš polne tri mesece. Kdor ne more ostati vse tri mesece, morda zato ne bo izbran za delo kot član osebja, vendar pa v Kanderstegu pravijo, da vseeno poskusite in ob prijavi navedite, koliko časa ste jim na voljo. Datumi za naslednje leto so:

Sezona	Začetek dela	Konec dela	Rok prijav
Pomlad 2002	17. 3. 2002	14. 6. 2002	15. 12. 2001
Poletje 2002	15. 6. 2002	14. 9. 2002	15. 2. 2002
Jesen 2002	15. 9. 2002	14. 12. 2002	15. 6. 2002
Zima 2003	15. 12. 2002	15. 3. 2003	14. 9. 2002

Te zanima? Preberi si več na Kanderstegovi domači strani www.kisc.ch/staff, kjer najdeš tudi prijavnico in knjižico za osebje (staff booklet) ali pa piši Johnu na director@kandersteg.scout.org.

Kandersteg iz prve roke

Alja, RSV Ljubljana, je bila v Kanderstegu leta 1998 v poletni izmeni. In kakšen je bil njen delovni dan?

"Kaj delaš, je precej odvisno od sezone. Poleti je precej določeno in delaš na enem mestu, npr. v kuhinji, trgovini, recepciji, vodiš aktivnosti ... V drugih letnih časih je delo bolj različno, odvisno od števila obiskovalcev. Takrat delaš vse in nimaš stalnega mesta - čiščenje, program, recepcija, vodstva ...

Delavnik je poleti precej naporen, ponavadi delaš ves dan od osmih zjutraj. Pogosto moraš pomagati še pri kakih drugih aktivnostih, ki se jih udeležijo vsi.

Seveda imaš na voljo tudi prosti čas, in sicer en dan na teden, lahko pa več dni tudi združiš skupaj, vendar ne več kot tri. Tako si lahko privoščiš malo daljši izlet.

Največ dela je tistih štirinajst dni okoli 1. avgusta, ko je švicarski dan državnosti. Takrat je največja zabava, za katero moraš precej delati. Pravzaprav se Kandersteg celo poletje pripravlja samo na to zabavo in takrat je tudi največ gostov (več kot 1.000). Seveda je včasih zelo naporno. Pol poletja smo bili vsi bolni, bilo je deževno, vsi smo bili neprespani ... Toda vredno je vsega truda. Srečaš veliko ljudi s celega sveta, tako med osebjem kot med gosti in ti te potem povabijo v svoj tabor ali pa na njihovo zabavo. Poleti je vsak petek tudi taborni ogenj, ki je zelo zanimiv. Vsekakor Kandersteg priporočam vsakomur! Le redki so, ki se ne vračajo tja. Velika večina osebja se vrne še za eno sezono ali pa postanejo dolgoročno osebje. Če ne drugače, se zagotovo vrnejo tja vsaj na počitnice. Tam skoraj vedno srečaš koga, ki ga poznaš."

Kostanjevanje

Kurirka, RAJ

Ježek teka, teka in se kotali ... Ni bilo ravno tako, a precej podobno. V soboto, 20. oktobra, smo taborniki Rodu aragonitnih ježkov (RAJ) iz Cerknega preživel dan ob pečenju kostanja, orientaciji in zaključili dan na JOTI-ju.

Novo taborniško leto se je začelo. Z njim pa tudi akcije. Jesenski dan smo tako Ježki izkoristili za kostanjevanje, ki se ga je udeležilo preko 50 tabornikov našega rodu. Vse skupaj se je začelo zgodaj dopoldan, ko smo odšli po poti skozi gozd na bližnji pašnik. Ob prihodu smo si najprej postavili in zakurili ogenj. Kostanja nam po poti, na srečo mnogih, ni bilo treba nabirati, ker sta dva pridna voda GG-jev to že pred dnevi storila namesto nas. Zato pa so PP-ji zanje pripravili orientacijo. Ker pa so progo želeli prehoditi tudi MČ-ji, smo jim željo izpolnili, šli so v spremstvu vodnikov.

Samo pečenje kostanjev je potekalo počasneje, kot smo pričakovali. Zato so pečene kostanje v večjih količinah dobili le najiznajdljivejši oziroma tisti, ki so bili najhitrejši, ko so bili kostanji pečeni. Vzporedno je potekala še hitra ponovitev topografije. Kmalu zatem pa še zadnji napotki in start prve skupine, ki so ji preostale sledile v nekaj minutnih razmakih. Proga, po mnenju postavljalcev, ni bila preveč zahtevna, a se je trem našim gozdovnicam vseno uspelo izgubiti. A tokrat so se na srečo našle. Zato jim pa želimo več sreče pri branju karte na naslednji orientaciji.

Po vrnitvi vseh ekip se je nadaljevalo kostanjevanje do popoldneva, ko je napačil čas našega odhoda. Z dovoljnimi, ne preveč sitimi in prijetno utrujenimi smo se še pred dežjem vrnili nazaj v dolino.

Najvztrajnejši smo se že čez dobre pol ure dobili v OŠ Cerkno, kjer so nam prijazno odstopili svojo računalnico in se kot vsako leto 'priključili' na JOTI. A smo tudi mi, še pred uradnim začetkom akcije, utrujeni po pestrem dnevu, drug za drugim odhajali domov.

Glas Jelovice 2002

Katja Ziherl, RSK Škofja Loka

Le kaj je tisto, se sprašujem, kar privablja toliko tekmovalcev na tekmovanje Glas Jelovice zadnja leta? Kaj je vsako leto toliko boljše, da prihajajo nove in nove ekipe, pa tudi tisti stari mački, ki jih videvamo leto za letom, ostajajo? Kaj žene ekipe iz vseh, tudi najbolj oddaljenih koncev Slovenije na to tekmovanje, ki je v svojem bistvu orientacija, kot so še mnoge druge? Že mora biti nekaj posebnega na njem, da po številu ekip prekosi tudi tista "prestiznejša" tekmovanja.

Po mojem mnenju je tisto, kar nekoga pritegne k nekemu tekmovanju, v prvi vrsti ugoden termin in seveda tudi ugodna štartnina. To dvojce Glas Jelovice zagotovo ima. Štartnina je ena najnižjih med vsemi tekmovanji, kar je postalo že kar nekakšen zaščitni znak. Glede termina pa ... lepo je začeti novo leto s tem, da zopet srečaš znance in prijatelje, ki jih videvaš le na tekmovanjih. To prispeva k dobremu vzdušju, ki ga je čutiti vsako leto. In prav vzdušje na takšnih srečanjih močno pripomore k lepim spominom, zaradi katerih se tekmovalci vračajo. Dobrega vzdušja pa ni brez dobre organizacije; le kdo ne pozna tiste živčne nestrpnosti ob neskončnem (neupravičenem) čakanju na rezultate, ali pa neskončnih vprašanj brez odgovora, ko nihče ničesar ne ve in te pošiljajo sem in tja. Organizacija ni tako enostavna reč. Potrebna je veliko dela in neskončno število sestankov, da vse steče tako kot je treba. Tudi tu smo napredovali, kar se vsako leto bolj pozna.

Tekmovanje Glas Jelovice je med drugim postalo že kar sinonim za prijetno in ne prenaporno zimsko tekmo-

vanje. Proga je postavljena tako, da je zanimiva in primerno težka za vse starostne skupine, še posebej primerna pa je za starejše GG-je, ki se orientacije po malem še učijo. Hkrati pa je nekakšen letni trening za popotnike in grče, da ne pridejo "iz vaje". Vsekakor bi si želeli še več popotnikov in grč, saj prav ti dajejo tekmovanju pridih srečanja tistih starih mačkov, ki pridejo preverjat, če še znajo vse tisto, kar so znali pred letom. Jelovico lahko jemljemo kot izziv oz. preizkušnjo na začetku leta, ki nam pove ali smo še vse tisto, kar smo bili.

Ena od simpatičnih posebnosti je tudi tekmovanje za najbolj "kul" ekipo. Sploh ni lahko postati najbolj kul ekipa! Biti moraš najbolj simpatičen, najbolj pripravljen pomagati, najbolj izzarevati pozitivno energijo in najbolj prispevati k dobremu vzdušju. Skratka – biti najbolj kul ekipa ni odvisno samo od znanja. Odvisno je od človeka oz. ekipe same. To pa je tisto, kar šteje toliko kot dober rezultat, če ne še bolj.

Skratka – ne bo vam žal, če boste novo leto začeli v taborniškem duhu. Pridite na Glas Jelovice, srečajte se spet s starimi prijatelji, poskusite najboljši

golaž in palačinke in se pomerite prvič v novem letu v orientaciji. Pokažite nekaj taborniškega duha. Zato smo tu! Vse informacije najdete v Taborniškem vestniku.

Sladke kapljice iz Crnega jezera v Slovenski Bistrici

Občni zbor

Letošnji občni zbor bistriških in okoliških tabornikov je uspešno začelo in na našo srečo tudi dokaj hitro končalo delovno predsedstvo s šefom Čipsom, pomočnico Nino (zlata punca) in pomočnikom Juretom (tudi zlati fant), ki je bil vodja na danes že davnem letnem taborjenju ob Kolpi.

Dogovorili smo se o enotni članarini, poslušali (kakor kdo) poročila o preteklih dejavnostih in zaključili, da je bilo minulo leto v glavnem dobro.

Ugotovili smo, da bo treba v "šoping" (pa ne k debeli Berti). Nekaj opreme za taborjenje je že bolj adijo kot ne,

Čips (na sredini) je na občnem zboru vztrajal pri vojaški disciplini, zato sta Jure in Nina tako resna

Mojca Kodela se je po nekaj manj kot petih letih vrnila med naše vrste. Poleg pisanja zapisnikov je njeno veselje tudi taborniški golaž.

Dejan se je kot načelnik pokazal v taborniškem kroju in bil za zgled.

Takšna pa je tečajniška resna poza.

Nekatere tečajnice iz našega roda so pravi modeli ...

Na občnem zboru je Mojca napisala krajši zapisnik, kar je iz fotografije dovolj na dolgo vidno ...

torej bodo prihodnje leto nekateri spali v "glanc" novih šotarih. Gajba!!!

Naši šefi

Iztok Utenkar Čips (šef delovnega predsedstva) je stareši na rodu, Dejan Gostenčnik načelnik, Jure Himelrajh načelnik za PP, Teodor Horvat za GG, Mojca Kodela za MČ ter Janko Mlakar za grče. Gospodaril bo še kar Marko Kuhl, tolarje pa bo zapravljala Marija Bračič.

Delovne in drugačne akcije

Ugotovitev, da smo imeli kar petnajst delovnih akcij je zelo dobra.

Na Šmartnem se je zgodila tudi noč čarovnic, sodelovali smo pri Luči miru in vsekakor tudi na slavnostni akademiji ob 50-letnici taborništva na Slovenskem. Pod streho taborniške kočice na Šmartnem smo spravili zimovanja, pod šotore pa osrednje letno taborjenje ob Kolpi, kar pa še zdaleč ni vse.

Tečaj za vodnike MČ

V času med novembrskimi prostimi dnevi so številni taborniki in tabornice končali tečaj za vodnike MČ, ki je bil tudi "za izven" – torej za tabornike od drugod. Pri nas pa bodo novi vodniki zagotovo hitro dobili delo.

Kaj še bo

Dogovorjeni smo, da si napravimo spletno stran in jo objavimo na Rutki, kjer boste izvedeli vse življenjsko potrebne podrobnosti o našem delovanju.

Priljubljeni Pohorca, naš rodov časopis.

Veliko dela bomo imeli tudi pri obnovi taborniške kočice.

Mlado jutro

Družina MČ se je preimenovala v Mlado jutro, saj je takšno ime že nekoč imela. Ime je za mlajše tabornike kar primerno. *In če bo jutro dobro, bo najbrž tudi večer lep ...*

Razvitje prapora

Priljubljeni se na razvitje prapora, kar naj bi se predvidoma zgodilo junija prihodnje leto.

Častni starešina

Spomnimo, da je Ladislav Kovačič, mladostnik z nekaj nad osemdesetimi leti, še vedno naš častni starešina.

Drago Jovič

Štam čaga 2001

Aleš

Srečanje tabornikov, ki študirajo v Mariboru, je tokrat minilo brez Kajmakov in velikega pompa. Pozornost smo posvetili predvsem dobremu razpoloženju in zabavi. Zbralo se nas je res malo, manj kakor lani na prvi Štam čagi, toda vtisi po prespanem žuru so bili odlični. Za glasbo je poskrbel Tine in njegove glasbene aparature, za zabavne igre predvsem Urška, glavni šef je bil Vol, za dobro razpoloženje pa smo skrbeli vsi. Po uvodu v Mariborskem taborniškem centru smo spoznavali še nočno življenje Maribora in izmenjali izkušnje s kitajskimi študenti.

V Mariboru študirajo taborniki iz različnih rodov, predvsem iz vzhodnega dela Slovenije. Letos smo se zbrali taborniki iz rodov XI. SNOUB iz Maribora (organizatorji), Veseli veter iz Murske Sobote in Vedri Prekli iz Ljutomera. Nekih posebnih vabil, razglasov in podobnega letos ni bilo in vse informacije o Štam čagi so potekale v glavnem telefonsko. Kljub temu nas čudi, da se že lani, ko je bilo obveščanje o Štam čagi dobesedno brezhibno, ni udeležil čage nobeden študent – tabornik iz Celja, Velenja, Ptuja, Slovenj Gradca, Lendave in drugih bližnjih krajev, kjer je taborniško delovanje aktivno. So preresni ali študijsko zadržani? Vol obljublja novo Štam čago že spomladi. Priložnost popravnega izpita torej bo ...

JOTI v Mariboru

Tinec, XI. SNOUB

Tako! Tudi v Mariboru se vsako leto pridno udeležimo JOTI-ja (Jamboree On The Internet)! Tako kot lansko leto, smo se tudi letos ponovno zbrali člani rodi XI. SNOUB in se podali na lov za novimi poznanstvi.

Dobili smo se v soboto 20. oktobra pred našimi klubskimi prostori in se nato skupaj odpravili skozi mesto do Slovenske ulice 20. Kaj je tam? Novi cyber caffe, torej kavarna, ki nudi tudi dostop do interneta. Rad bi se zahvalil vsem iz cyber kaffe-ja Amadeus, ki so nas toplo sprejeli in nam omogočili letošnjo udeležbo. Imajo tudi svojo domačo stran, na kateri lahko zveste več o njih (www.cyber-amadeus.com).

Tako smo za računalniki skupaj preživeli čas od devete pa vse do dvanajste ure. Seveda smo nekateri nadaljevali še dolgo v noč. Žal se nas je JOTI-ja 2001 udeležilo manjše število kot ponavadi, smo pa zato bili veliko bolj pristni!

Vsak od nas je imel nalogo navezati stik s čim večjim številom udeležencev. Seveda pa ni šlo samo za število, temveč je vsak moral ugotoviti tudi nekaj podrobnosti o naših sotabornikih.

Kot na primer: država, iz katere izhaja, ura pri njih, najljubša hrana, najljubša TV limonada, število modrostnih zob...

Interni zmagovalec v številu pogovorov je naš Tomi (okrog 113). Vsi skupaj, pa smo se pogovarjali z okrog 463 taborniki in skavti iz približno 25-ih držav.

Po nekem čudnem naključju so nekateri navezali stik samo z enim "tabornikom".

To je vrli tabornik Moorhuhn 2. V bistvu je nastala prava pravcata Moorhuhn liga.

Rezultat: neizpodbiten prvak Tine.

Dopoldne je minevalo v prijetni družbi in veliki količini keksov. Tu pa tam so se nam pridružili še drugi taborniki iz našega rodu in se še oni poizkusili v kramljanju. Imeli smo tudi zemljevid, v katerega smo sproti zapikovali zastavice, ki so označevale narodnost ljudi, s katerimi si se ravnokar pogovarjali.

Akcija je bila definitivno uspešna. Zabavno je spoznati druge tabornike in njihove organizacije. Mogoče pa srečaš kakšnega prijatelja in obujaš stare spomine?

Tako se mi je pripetilo, da sem se pol ure mučil z angleščino in na koncu ugotovil, da je moj sogovorec čistokrvni Celjan in moj dolgoletni prijatelj. Se pač zgodi!

Upam, da nas bo naslednje leto več in da bomo spoznali še več ljudi. Priporočam vam, da se tudi vi udeležite JOTI-ja saj je to akcija čisto posebne vrste!

Kaj veš o izjavi o vzgoji v ZTS?

Rezultati ankete, ki je novembra potekala na RutkaNET-u in na katero je odgovorilo 150 anketirancev v starosti od 15 - 23 let (cca 70 %):

Mnenje tabornikov o ...

Kaj veš o izjavi o vzgoji v ZTS?

jo razumem in delujem v skladu z njo 29.33 %

sem jo prebral 31.33 %

sem slišal zanjo 18.00 %

kaj pa je to? 21.33 %

Izjava o vzgoji je dokument, ki bi ga morali poznati vsi člani starejši od 15 let in vodje. Rezultati ankete pa kažejo, da jo "pozna" le okoli 60 % ciljne populacije, v skladu z njo pa deluje le vsak tretji. Ker je razumevanje izjave osnova za priпадnost in delovanje v skladu s poslanstvom skavtstva oz. taborništva, začnemo na RutkaNET-u širšo kampanijo ozaveščanja o tem, za člane in ZTS pomembnem dokumentu.

Namen kampanije je:

- približati vsebino Izjave o vzgoji,
- odgovoriti na morebitna vprašanja povezana z vsebino in
- vzpodbuditi ozaveščeno delovanje v smeri razumevanja in delovanja v skladu z njo.

Dokument najdete na uvodni spletni strani RutkaNET-a, vprašanja lahko postavljate na izjava@rutka.net, izmenjave izkušenj in načinov za razumevanje in delovanje pa se lahko udeležite na Forumu RutkaNET-a.

Za boljše razumevanje našega delovanja in ravnanja!

Ekipa RutkaNET-a

Dobrovoljski protest

Saj veste, vsak rod se srečuje v kakih micenih prostorih, ki jim jih občina širokosrčno da v uporabo za nedoločen čas. Tako je. Tudi Dobrovoljci iz ljubljanske Šiške smo že 47 let v naši "Baraki".

Potem pa smo šli vsi na referendum in izglasovali v prid četrtnih skupnosti. Vse lepo in prav, dokler nas zaradi teh uradnikov ni poskusila (in še poskuša) občina izseliti iz naših prostorov.

Tisti, ki berete dnevno časopisje, ste najbrž opazili, da se je v sredo, 14. novembra, pred Barako dogajalo čuda stvari. Po nekajtedenskih poskusih, da bi rešili ta problem mirno in brez odvečne pozornosti, smo se Dobrovoljci odločili za protest s čajem in malim štabom pred Kebetovo 1, kjer smo še pred dobrim tednom imeli sestanke. Občina se je namreč odločila, da nam zamenja ključavnico in nam ne da ključa. Lepo!

Na srečanje smo povabili novinarje in nekaj se jih je vabilu odzvalo. Hvala jim! Hoteli smo dokazati, da v Šiški taborništvo živi in še dolgo ne misli zamreti. Zatorej upamo, da si bo občina premislila in raje uradnike namestila v prostore, ki so nam jih ponudili v zameno. Zraven bodo imeli bar in bande mamilašev. Še lepše!

Zanimivo je tudi to, da selijo nas, vseh drugih društev pa ne. Le kam je padlo taborništvo, da imajo prednost društvo upokojencev, strelci in Zveza borcev in udeležencev NOB?

Ljubljana, 16. 11. 2001

Neža, RDV

35. letnica taborjenj RJZ v Ribnem pri Bledu

Orta – Stoječa koza

Obletnice niso kar tako, temveč so zavidanja vredni uspehi. 35 let taborjenje na enem tabornem prostoru pa pomeni tradicijo, navade, ki se prenašajo z generacije na generacijo in še več.

Sine, starešina rodu Jezerski zmaj, se spominja, da jih je na začetku skrbelo, da se bodo naveličali taboriti na istem tabornem prostoru, a so se vseeno odločili za Ribno pri Bledu. Kljub temu, da se stvari niso bistveno spremenile, pa Zmaji vsako leto urejajo in dograjujejo svoj prostor. V teh letih so izboljšali bivalni standard, tako da so stare zelene šotore po večini zamenjali za nove bele z lesenimi posteljami in taborni prostor prilagodili svojim potrebam. Prav tako ni prišlo do večjih sprememb pri programu. Le-ta se vsako leto dopolnjuje in izboljšuje.

Taborjenje na enem prostoru seveda ima svoje prednosti in slabosti. Edina slabost, ki se je lahko spomnim, je prav ta, da je lahko kar malo dolgočasno taboriti vedno na istem mestu, pa še drugih delov Slovenije ne spoznaš. Vendar pa prednosti odtehtajo. Taborni prostor z leti dodobra spoznaš, da točno veš, katere so njegove prednosti in pomanjkljivosti, veš, kako lahko okolico izkoristiš za svoj program ne glede na vreme, in še bi lahko naštevala.

Najbolj pomembna pa je, da se z veseljem vračaš na mesto, kjer si se vsako leto imel lepo, kjer si spoznal nove ljudi in stkal trdna prijateljstva.

RJZ se je v teh letih naučil, kako izkoristiti svoj taborni prostor.

Tako imajo vhod, ki ga še vedno gradijo, pa je že lahko zgled drugim rodovom. To je ogromna lesena zadeva, ki predstavlja dva tipi šotora (mišljena sta kot stražarnica in prostor za predstavitve zgodovine tabora in rodu), med njima pa je kozolec. Skratka, mešanje taborništva oz. skavtizma in pristne slovenske kulture.

Omeniti moram še kuhinjo, kjer pripravljajo okusno hrano, ki vsem povrne še kako potrebno energijo, pa umivalnico z WC-ji in tuši, ne smemo pa pozabiti na Saloon pri Črnem psu. Taborni prostor krasijo še izviren stenčas, čisto nov tipi, največji totem v Sloveniji (ki so ga izrezljali in pobarvali za slovenski zlet v Velenju) in jambor, ki nima ne konca ne kraja.

Ker je RJZ precej velik rod (šteje okrog 750 članov) je njihov prostor med taborjenjem skoraj popolnoma zaseden. Taborijo namreč v 3 izmenah po približno 110 taborečih na izmeno.

Tako kot vsi rodovi ima tudi RJZ svoje posebnosti, zaradi katerih je drugačen, a zato bolj zanimiv. Na prvem mestu je treba omeniti, da ima rod last-

no vodniško šolo (ki pospešeno ustvarja "novo pečene" vodnike zadnjih 15 let), ki je za moje pojme zelo kakovostna, saj začnejo s čistimi osnovami in na njih gradijo, prav tako pa je veliko praktičnega dela in nalog. Ko tečaj končaš se lahko odločiš, ali boš MČ ali GG vodnik, pač odvisno od tega kar ti osebno bolj odgovarja.

Potem so tukaj murni, ki so v rodovih prava redkost. Na tem taboru pa ti srce igra, ko vidiš, kako mladi nadobudneži veselo tekajo naokrog, pojejo pesmice in se privajajo na taborniško življenje. Saj potočijo tudi kakšno solzico, vendar se prav kmalu njihove očke spet svetijo.

Omenimo še 1.ligo ali delovni vod, ki skrbi za morebitno kopanje jarkov in druga tehnična opravila, ter likovne delavnice, kjer lahko po mili volji svobodno ustvarjaš, pri tem pa ti bodo pomagali ljudje polni idej, ki skrbijo za te delavnice.

Zdaj pa si pobleže oglejmo njihov dan na taboru. Vse skupaj se začne z jutranjo telovadbo, posebej za vodnike. Tako lahko malo pred 7. uro vidimo, kako modre in vijoličaste rutice odtečejo približno 1500 m ven iz tabora, kjer se potem pošteno pretegnejo. Za popestritev jutranjega prebujanja pa vadijo udarce in obrambo borilnih veščin. Potem se zadovoljni vrnejo v tabor. Sledi bujenje ostalih, jutranja telovadba, umivanje, zbor v krojih.

Pa se spet malo (malček) ustavimo. Res je, da imamo vsi rodovi zbere v krojih. Eni so že prav podobni vojski, tukaj pa je drugače. V zbor kličejo z rogom, in ko se zaslišijo tisti znani zvoki začne vse gomazeti. Z vseh koncev v vrstah pridejo vsi – od najmlajšega do najstarejšega. Njihovi zbori so sproščeni. Dostikrat se nasmejijo izvirnosti vodnikov, ki poročajo, kako je z njihovim vodom. Zanimivo pa je tudi to, da ima vsak vod svojo zastavo, ki jo prinesejo v zbor, tako da je le-ta precej pisan.

Sledi polnjenje želodčkov in pester program. Bodisi, da vodi odidejo v vodove koticke, ki si ga vsak vod uredi po svoje: naredijo si klopi, ognjišče, metlo, totem, jez ali karkoli v skladu s kotic-

kom. Hladit se gredo v bližnjo "mlako", se vozijo s kanuji, podijo po progi preživetja ali pa na predelu imenovanem Spodnja Amerika odigrajo kako tekmo v odbojki, med dvema ognjema, nogometu ali pa streljajo z lokom.

Treba je obnoviti energijo: kosilo. Prosti čas, da se hrana "uleže" in spet program. Npr. kakšna orientacija in še in še.

Sledi zbor in večerja. Potem pa dogodek, ki se ga potihem veselijo ves dan. Kolo ali rim šim šim, ki se ga (če le vreme dopušča) vsak dan pred pestrim večernim programom igrajo vsi taboreči in pri tem neznansko uživajo. In nepogrešljiv večer ob ognju. Skeči, pesmi, otroški smeh, kitara, Dan je šel in lahko noč. Otroci kar popadajo v svoje spalne vreče.

PP-ji in Grče pa se zberejo v Saloonu in ob zvokih kitare utrjujejo medsebojne vezi.

Velenjčani so v teh letih svoj trud, znoj, žulje in delavnost vložili v več stvari. Eni so ponosni na Saloon, drugi na nov tipi, spet tretji na totem, ki stoji sredi tabora in kljubuje vremenu. Sine pa je najbolj ponosen na ljudi s katerimi dela. Ponosen na to, kar so postali, ponosen, da se povezujejo s skavti iz drugih držav in da sprejemajo druge slovenske tabornike in skavte. Rad se jim pridruži v Saloonu in opazuje njihove reakcije na različne situacije, njihovo dobro voljo in pripadnost. Ribno je postal njihov drugi dom, saj so tukaj mnogi odraščali in se naučili marsikatero pomembno stvar za življenje.

Z največjim veseljem sem z vami preživela 10 dni in hvala, ker ste z mano delili lepe trenutke. V čast mi je bilo pisati o za vas tako pomembnem dogodku. Res ste nekaj posebnega!

Močne ukane 2001

Živa Praprotnik, RDR

Dogajalo se je 20. in 21. oktobra tega leta, udeleženih pa je bilo 100 vrlih tabornikov iz cele Slovenije. Če vas zanima, kaj se je dogajalo, berite dalje.

Bil je že čas kostonjev, in taborniki iz Rodu dveh rek Medvode smo se odločili, da je to pravi čas za Močne ukane. Začeli smo že popoldne, da se možgani ne bi ohladili do zgodnjih večernih ur. Najprej slalom, kjer je imel voznik zavezane oči, kopilot v samokolnici pa mu je dajal napotke. Nato so fantje in dekleta merili moči v vlečenju vrvi, se dodobra prepotili, da so ugotovili pravi položaj vžigalic, in dobili bonbone, če so prepoznali pasti na minskem polju. A s tem še niso končali mučenja možgančkov, moral so še pravilno zabiti žebličke-pike v leseno kocko, in v čim krajšem času najti detajle s fotografij. Previdnost ni bila odveč pri prekladanju jajc iz rokava v rokav, natančnost pa so rabili pri zbijanju lončkov z gasilsko cevjo. Za konec pa še vleka avtomobila in tekmovalci so se do začetka nočnega dela tekmovanja umaknili v razrede, nekateri pa so se odločili za ogled filmov- v enem od razredov smo postavili platno in projecirali filme. Kmalu se je znočilo in ekipe so odšle na pot. Ostali smo čakali in čakali, dobili smo tudi nekaj klicev s terena o hudih psih, a jih nismo jemali resno. Še preden nas je spanec hotel zvbati v svoje kraje, so prišle še zadnje ekipe, in vsi smo, najmlajši nazadnje, kmalu zaspali. Zjutraj smo, ko smo se naspali, če verjamete, razglasili najboljše in se posladkali s krofi. Prenosni pokal so si zaslužili RTT iz Ljubljane (ostali rezultati so na www.rdr.rutka.net). Pri nagradah so nam pomagali tudi Mobitel, Siol in fotoagencija Bobo. Pa nasvidenje naslednje leto!

SREČNO IN
USPEŠNO NOVO
TABORNIŠKO LETO
2002
VAM ŽELI

tabor
taborniška revija

GLAS JELOVICE 2002

Rod svobodnega Kamnitnika pripravlja tradicionalno orientacijsko tekmovanje **Glas Jelovice**, ki je eno najbolj množičnih tekmovanj v zadnjih letih. Poleg srednje zahtevne orientacijske preizkušnje pripravljamo pester spremljevalni program in bogate ter zanimive nagrade. Tekmujejo lahko moške in ženske ekipe v treh kategorijah: GG, PP in grče. Ekipa šteje pet članov, dovoljeno je odstopanje za enega.

Tekmovanje v orientaciji bomo tudi letos začinili z vzporednim tekmovanjem za "najbolj kul ekipo", ki si bo točke pridobivala s svojo pripravljenostjo pomagati, simpatičnostjo in širjenjem pozitivnih vibracij.

Zbor ekip bo drugo soboto v novem letu - 12. 1. 2002 ob 8.30 blizu osnovne šole v Selcih, vasi nekaj kilometrov iz Škofje Loke proti Železnikom. Do Selc lahko pridete z rednim avtobusom iz Škofje Loke ob 7.10 (glavna avtobusna postaja). Tisti, ki boste prišli že v petek, lahko greste na avtobus ob 16.10, 17.10, 19.10 ali 20.10. Tudi za parkiranje bo poskrbljeno.

Štartnina bo 6.000,00 sit na ekipo, po 5. 1. 2002 pa 8.000,00 sit na ekipo. Nakažite jo lahko na žiro račun Rodu svobodnega Kamnitnika, št. 51510-678-55536.

Prijave sprejema Teja Ziherl, Frankovo naselje 170, 4220 Škofja Loka, Tel: 04/5136-068, GSM: 041/993-662, e-mail: teja.ziherl@kss-loka.si.

Dodatne informacije dobite pri vodji tekmovanja Andreju Primožiču, tel: 04/5138-321, GSM: 040/702-527, e-mail: aprimozi@yadoo.com.

Prenočišče, za katerega se je potrebno vnaprej prijaviti na gornjem naslovu, bo za tekmovalce in njihove spremljevalce zagotovljeno v neposredni bližini tekmovanja v osnovni šoli. Vsi, ki želijo vstopiti v šolo, morajo s seboj prinesiti copate, sicer vstop ne bo mogoč.

Za hrano bo dobro poskrbljeno, pričakujete lahko odličen golaž in palačinke.

Pridite torej na prvo tekmovanje v letu 2002, če že ne taborniškem, pa vsaj koledarskem. Veseli vas bomo!

Rod svobodnega Kamnitnika
Škofja Loka

ZOT 2002

Rod XI. SNOUB Miloš Zidanšek iz Maribora razpisuje Zimsko orientacijsko tekmovanje – ZOT
ZOT bo v okolici Maribora v petek in soboto 25. in 26. januarja 2002.

Zbor ekip bo predvidoma ob 20.00 uri. Ekipe pričakujemo od 18.00 ure dalje.

Tekmovanje zajema orientacijski pohod, test iz orientacije topografije, vrisovanje KT, signalizacijo (Morse + semafor), risanje skice terena, opis KT, prihod pod kotom, hojo po vrisani poti in IQ test.

Tekmovalne kategorije so: GG, PP (ločeno po spolu) in grče (mešano po spolu).

Prijave pošljite najpozneje do 18. 1. 2001 na naslov: Društvo tabornikov Rod XI. SNOUB Miloš Zidanšek, Verstovškova 4, 2000 Maribor. Prijava naj vsebuje ime in naslov rodu, številko ekip v posamezni kategoriji, potrdilo o plačani štartnini, in če želite po pošti prejeti propozicije, še naslov kontaktne osebe.

Štartnina, v katero bo všteto prenočevanje, prehrana (topli obrok), čaj, našitki, karte in stroški organizacije, bo na ekipo predvidoma znašala 10.000,00 SIT. Nakažite jo na žiro račun RXISNOUB (naslov zgoraj) številka 51800-678-80784.

Informacije lahko dobite na zot.rutka.net ali telefonu 02/2522482 (vindidoma) ali 02/6565831 (vindislužba) ali 031/589425 (vindimobi). Podrobnosti sledijo še v januarškem Taborniškem vestniku.

Vindi

ZIMOVANJE PP GORENJSKE - SNEŽINKA MODROSTI

Na Gorenjskem letos našim PP-jem pripravljamo nekaj prav posebnega. Na Vodiški planini smo najeli veliko koč, ki jo mislimo napolniti z našimi PP-ji ter jim v nekaj zimskih dneh ponuditi veliko druženja, pestro izbiro iger in zabave, hkrati pa tudi številne delavnice, na katerih si bodo bogatili svoje znanje, ki ga potrebujejo tudi za delo v rodu, bodisi kot vodniki GG ali MČ bodisi na drugih področjih. Glede

programa ni skrbi, da ne bi bil pester in razgiban, vendar bo že samo število udeležencev tisto, zaradi katerega bo akcija zanimiva.

Prijavite se lahko do 15. decembra na naslov: Tine Radinja, Puštal 119, 4220 Škofja Loka,

e-mail: tineradinja@hotmail.com, GSM: 041 924 639, ali na naslov Matic Cankar, Selo 50, 4226 Žiri, e-mail: matic@rutka.net, GSM: 041 848 484

Zimovanje bo potekalo od 21. decembra, ko se bomo ob 16.00 zbrali pred osnovno šolo v Kropi, do 24. decembra, da boste v krogu svojih domačih preživeli božični večer. Lahko ga boste praznovali tudi z nami in na zimovanju ostali do 26. decembra. Cena je v obeh primerih nizka, 6.000 SIT za prvo in 8.000 SIT za drugo možnost.

Po prijavi boš po pošti prejel tudi seznam nujne opreme in podroben program zimovanja.

Zimovanje pripravljamo načelniki in predsedniki klubov PP iz petih največjih rodov na Gorenjskem, zato si niti zamisliti ne moreš, da ne bi bilo super.

36. Svetovna skavtska konferenca

Od 15. do 19. julija naslednje leto bo v Solunu v Grčiji 36. Svetovna skavtska konferenca na temo poslanstva skavtstva. Program bo osnovan na načelih doseganja ciljev, ki so si jih zadali na konferenci v Durbanu julija 1999. Poudarek bo na izzivih ob doseganju ciljev poslanstva, kako pri doseganju ciljev pomagati nacionalnim skavtskim organizacijam in specifična vloga Svetovne skavtske organizacije v tem procesu.

Taborniki, člani ZTS, ki jih ta tematika zanima, se lahko konference na lastne stroške udeležijo kot opazovalci. Mlajši od 26 let se lahko udeležijo tudi Mladinskega foruma, ki bo v Metsovu v Grčiji le nekaj dni pred konferenco.

Kotizacija (ki ne vključuje prenočišča, katerega cena se giblje med 30 in 165 euri na noč) znaša 740 eurov za starejše od 26 let, 670 eurov za mlajše od 26 let, 830 eurov za udeležbo na mladinskem forumu in konferenci ter 350 eurov samo za udeležbo na mladinskem forumu.

Podrobnejše informacije, kot tudi vse potrebno za prijavo, dobite na Zvezi tabornikov Slovenije (01 300 08 20).

PRODAJA V KORIST SKAVTSKE FUNDACIJE

NOVOLETNE VOŠČILNICE

DARILNE KNJIGE

Vabimo vse rodove in njihove člane, da se vključijo v prodajo novoletnih voščilnic in darilnih knjig založbe Sidarta, s katero ima dogovor Skavtska fundacija. To in še marsikaj počenajajo člani skavtskega gibanja v različnih deželah, da si v tem obdobju leta izboljšajo svoj materialni položaj. In zato je prav, da se sleherni rod odloči za sodelovanje v tej akciji.

PONUDBA

1. Založba Sidarta je pripravila komplet božično-novoletnih voščilnic z oznako K 49, ki je opremljen z napisom Skavtska fundacija - ustanova Zveze tabornikov Slovenije. V kompletu je deset voščilnic in deset kuvert, z že vpisanimi teksti ali brez. Tekste je možno dobiti tudi na posebnem listu.

2. Letos dodajamo tej ponudbi še tri zanimive knjige za novoletna darila, ki jih lahko ponudite hkrati. Gre za knjigo Naravne znamenitosti Slovenije, 11 izletov po slovenskih gorah in Z otroki v gore.

3. Maloprodajne cene z vključenim DDV so
- voščilnice-podolgovate za v amerikanko-komplet
1.490,00 sit

- voščilnice – ostale vel. B6-komplet 1.190,00 sit

- darilne knjige- knjiga 5.900,00 sit

4. Vaš zaslužek je :

za vsak prodan komplet voščilnic 250,00 sit

za vsako prodano knjigo 1.500,00 sit.

5. Ponujamo tudi vse ostale voščilnice iz kataloga Sidarte, ki smo ga poslali rodovom, razen kompletov K48, K25, K35 in K28, ki so že pošli in so bili iz lanske zaloge. V tem primeru gre del izkupička Centru slepih in slabovidnih.

Naročila čim prej pošljite na naslov Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, 1000 Ljubljana, Lahko tudi po faxu na 01 436 14 77 ali na elektronski naslov: frane.merela@guest.ames.si.

Techuana

Djurko

Vrednotenje mednarodnega tabora

Vozili smo po slabi poti, ko smo se dokončno pogreznili v blato. Pripeljal se je tudi drugi del vodstva in staknili smo glave, kaj storiti. Nato smo člani vodstva s Črtom za volanom in z Emilovo metodo uspešno izvlekli avto na pravo pot. In Črt je po prvih trenutkih obupovanja uspešno zvozil do doma.

Neljubi dogodek, ki se nam je primeril na vrednotenju naše največje ekspedicije v tujino nekako simbolizira Techuano. Člani vodstva odprave Techuane smo bili namreč zopet na delu. Gostoljubno so nas pričakali taborniki rodu Vedrih Prlekov v prekrasni prleški pokrajini. Pot do njih je dolga in naporna. Tako se človek na cestninski postaji lahko tudi zmoti in zmedenemu uslužbencu moli potni list. Kljub temu, da se je Luka celo rokoval z njim, smo cestni- no vseeno plačali. Prišli smo med zele-

ne prleške griče.

Vrednotenje je bilo zastavljeno kot večnamenska akcija. Poiskati smo želeli napake in si jih zabeležiti za prihodnje. Organizatorji prihodnjih zletov in večjih taborov si bodo lahko precej pomagali s poročilom, predvsem pa z nasveti udeležencev. To naj velja tudi za organizatorje zleta v Tolminu. Naj omenim samo najbolj opazne napake: prezasedene aktivnosti in tako prazen program, varnost tabornega prostora, tehnika, organizacija prevozov. Na sami

odpravi smo pogrešali člane vodstva naše Zveze, ki bi malce pokramljali s takšnimi politikami in sočlani na visokem nivoju, morda tudi o prihodnjem sodelovanju. Odpustili smo jim kumino, opazili pa smo tudi veliko pomoč avstrijske vojske. Na takšen način bi lahko tudi naša vojska precej povečala svoj ugled v Sloveniji. Tudi mi smo zaspali na več mestih še preden smo do Avstrije sploh prišli. Prepozno se je začelo s promocijo zunajtaborniške javnosti, ki bi lahko prinesla tudi sponzorske dotacije.

2001 TECHUANA

Prepozno smo ugotovili, da bi potrebovali kos opreme, ki bi jo lahko dobili od sponzorjev, če bi pred dvema meseci napisali prošnjo. Preveč je bilo rodov, ki niso razumeli načina plačevanja in tako tudi sebi uničili mnogo živcev. Z malce fantazije smo ugotovili, da bi potrebovali posebno pisarno kakšen mesec pred začetkom, kjer bi zbirali ves material, pošiljali fakse medijem, pripravili prijavnice in opravljali različna pisarniška dela. Morda v prihodnosti, v taborniškem domu. Pohvalili smo osebe pisarne za delo za trud v zadnjih dneh pred Techuano in jih pozivamo, naj jim pred letošnjim zletom ne zmanjka najpomembnejših taborniških artiklov v gospodarstvu. Recimo uradnih hlač, ki so del kroja vsakega udeleženca.

Razmišljali smo tudi o prihodnjem sodelovanju v deželah Alpe Adria. Mednarodno vodstvo se je že na zadnjih posvetovanjih v Avstriji strinjalo, da bi naslednjo podobno akcijo zaupalo Sloveniji. Tukaj pa se pojavi vprašanje, ali bi mednarodni zlet gegejev v poplavi akcij sploh pritegnil dovolj udeležencev in ali smo to v naši Zvezi sploh sposobni organizirati. Tako smo zaenkrat poiskali skriti kottiček, kjer smo za naslednjih nekaj let po manjši slovesnosti pokopali "spirit of Techuana". Ker se obeta zlet gozdovnikov že čez nekaj let (morda tudi kot naslednik Techuane), od prihodnjih organizatorjev zahtevamo, naj se posvetujejo z nami. Dobili bodo mnoge zelo pomembne napotke za delo in pa seveda koordinate počivajočega duha Techuane.

Evropska unija

Barbara

Začetki in ideja skupne denarne valute

Sanje o skupni evropski valuti so se začele že leta 1969, ko je bilo v zvezi le šest članic. Deset let pozneje so članice Evropske unije ustanovile evropski denarni sistem (EMS), v okviru katerega so uvedle skupno valutno enoto eku. (Eku je potem zamenjal evro in sicer v razmerju 1:1)

Da bi dosegle še zadnjo stopnjo **Gospodarske in denarne unije** so leta 1990 članice umaknile vse omejitve za prost pretok kapitala. To je bil prvi korak. Sledila sta še dva: ustanovitev Evropskega denarnega instituta leta 1994, predhodnika Evropske centralne banke, in prihod evra. Potem ko se je začel prost pretok kapitala, je delo začel Evropski denarni institut, ki je bil pristojen za priprave na skupno valuto. Denarno suverenost je prevzela Evropska centralna banka. Konec tretje faze pa pomeni prihod evra.

Tako kot uveljavljanje skupnega gospodarskega in denarnega trga je tudi uvajanje evra potekalo v treh fazah. Prva se je začela maja 1998, ko je vrh Evropske unije potrdil, da pogoje za uvedbo evra izpolnjuje 11 držav. Druga faza je pomenila uvedbo evra januarja 1999, sledila je tretja, ki se bo začela z januarjem 2002.

Evro za vse, a ne vsi za evro

Pa vendar vse članice Evropske unije ne bodo uvedle evra, kot edine veljavne valute. Svoje nacionalne denarce bodo še naprej obdržale: **Velika Britanija, Švedska in Danska**. Še vedno pa bodo tudi one vezane na evropsko valuto. Posebej zanje je bil ustanovljen skupni režim deviznih tečajev, ki je osrednji mehanizem

Evro v različnih jezikih

Skupna denarna enota bi sprva morala nositi ime eku. Na vrhu v Madridu leta 1995 pa so Nemci zahtevali preimenovanje. Beseda eku je namreč fonetično preveč podobna nemški besedi za kravo. "Nemške marke ne bo nadomestila nekakšna krava." Tako se je rodila beseda evro, ki ga sestavlja sto centov.

Pa še nekaj slovničnih zanimivosti. V italijanskem jeziku je 'euro' moškega spola, mogoča je oblika v množini 'euri'. V Nemčiji 'euro' ostaja euro v obeh slovničnih številih. Francija, Portugalska in Španija izraz svojemu jeziku prilagajajo tako, da v množini na koncu dodajo 's'. Enako se zgodi v angleščini. Finska slovnica v množini dopušča dve možnosti. V rabi sta tako 'euroa' kot 'eurot' in 'senttia' ali 'senttit' za cent.

za nadzor nad nihanjem tečaja. Vse članice so zavezane, da bo njihova tečajna politika v skladu s skupnim interesom EU.

Podoba evra

Podobo evra so izbrali na natečaju. Odločali so se na podlagi treh kriterijev: arhitektonski, abstraktni in evropske osebnosti. Nacionalne natečaje so imele vse države članice razen Danske, evropska žirija sestavljena iz neodvisnih strokovnjakov je potem v marcu leta 1997 izmed 36-ih izbrala devet najboljših serij.

Končno odločitev so sprejeli na evropskem vrhu v Amsterdamu junija 1997. Zmagal je Belgijec Luc Luycx, 39-letni računalniški znanstvenik. Nagrada je bila 24 000 evrov.

Kratek pregled

1. januar 1999

- Evro postane valuta 11 članic Evropske unije: Belgije, Nemčije, Španije, Francije, Irske, Italije, Luksemburga, Nizozemske, Avstrije, Portugalske in Finske. Nacionalne valute postanejo ne-decimalni deli evra: pretvorna razmerja so dokončno določena.
- Evro je seveda le 'duhovna valuta', bankovcev in kovancev še ni.
- Evropski sistem Centralnih bank skrbi za enotno monetarno politiko.
- Vsi novi vladni dolgovi so v evru, veliko finančnih trgov začne poslovati v evru.

od 1. januarja 1999 do 31. decembra 2001

- Prehodno obdobje. Urejen prehod celotne ekonomije na novo valuto.

19. Junij 2000

- Postavljeno je menjalno razmerje med evrom in grško drahmo. Grčija se pridruži sprejemanju enotne evropske valute.

1. januar 2001

- Grčija dokončno sprejme enotno valuto.

Konec leta 2001

- Banke in velike menjalnice vnaprej dobijo bankovce in kovance evra.

1. januar 2002

- Bankovci in kovanci evra so v obtoku. Začetno obdobje, ko so v uporabi še tako nacionalne valute kot evro. Nacionalne valute se postopoma umikajo.

28. februar 2002

- Nacionalne valute umaknejo iz obtoka. Nastopi era evra.

Taborova potuha

Cilj izobraževanja je posameznikova svoboda, ki vsakemu omogoča, da je srečen. Baden-Powell je vedno rekel, da je sreča tisti pravi uspeh. Najboljši način, da smo srečni, pa je, če osrečujemo druge ljudi.

Če svoje zadovoljstvo, srečo delimo z drugimi, postane naša svoboda odziv, sprejetje s strani drugih, predanost skupnosti, pomoč pomoči potrebnim ter vzajemno odkrivanje različnih kultur. Zato ne moremo govoriti o celostnem razvoju osebnosti, ne da bi omenili tudi družbeni razvoj posameznika. Zato je v vodu pomembno, da s pomočjo različnih manjših projektov in aktivnosti medvedki in čebelice razvijejo čut za sočloveka, željo po pomoči in razumejo pomen solidarnosti.

Učenje za življenje v družbi, kot bi lahko poimenovali proces neformalnega izobraževanja, vključuje tudi specifične vrednote otrok, ki so v vodu. Skozi igro jim pomagamo razumeti in ceniti vrednote, ki jih imajo, hkrati pa jim omogočamo, da se zavejo, kako lahko kot posamezniki pomagajo pri ohranjanju kulturnega okolja kjer živijo. Navsezadnje se učijo ceniti mir kot rezultat pravice med ljudmi in razumevanja med narodi.

Lik iz Kiplingove knjige, ki najbolje predstavlja to področje razvoja, je

Kotik

Radodaren tjuljenj s srcem pustolovca, ki se trudi doseči na videz nedosegljiv ideal, je simbol solidarnosti in pravice. Kljub temu, da izstopa že zaradi snežno belega kožuha, je še bolj izstopajoča njegova skrb za druge. Kljub ošabnosti morskega leva, brezčutnosti starega morskega slona, zasmehovanju neobzirnih ptic, skrajne brezbriznosti

mroža, dvomljivim pogledom drugih tjuljnev in kljub temu, da so se mu starši odrekli, se Kotik ne ustraši nevarnosti in se spušča v tvegane podvige, da bi reševal svoje prijatelje, ki so bili do nedavnega lahka tarča lovcev na tjulnje.

Zaradi sočutja do trpljenja drugih se ne pusti vdati v usodo, ki se je tjuljnem zmeraj zdela neizbežna. Poskuša

jih prepričati, da mu sledijo in zapustijo kraj, ki ga sicer poznajo, a je poln nevarnosti. Želi, da se borijo za varnejši kotiček, kjer bodo živeli, kljub temu, da še ne vedo, kje naj bi ta kotiček bil, niti kje naj ga iščejo. Je pravi voditelj, ki mu je malo mar, če se mu posmehujejo, mislijo, da je neumen ali dvomijo v njegove dobre namere.

Ima jasne ideje in jih je sposoben izpeljati. Tako mu tudi uspe rešiti svojo družčino, ko odkrije na videz neumne morske krave, ki jih popeljejo na varne plaže, kamor noga lovcev na tjulnje ne stopi.

Kotik, odličen plavalec, trmast in radodaren tjulenj, ki najprej pomisli na druge in šele nato nase, naj bo medvedkom in čebelicam prijatelj, ki jim bo pomagal ponuditi roko drugim.

Igre

Igre za učenje o človekovih pravicah

Že leta 1948 je Organizacija združenih narodov sprejela Splošno deklaracijo o človekovih pravicah, leta 1989 pa še konvencijo o pravicah vseh otrok in mladostnikov sveta. Kljub temu, da so jo sprejele in podpisale delegacije vlad številnih držav sveta, so te pravice še vedno kršene.

NE POZABI: 10. december je svetovni dan človekovih pravic. Konvencijo o otrokovih pravicah si lahko prebereš na www.amnesty-international.si

Igre za učenje o človekovih pravicah so zaradi narave učenja (spontano, neprisiljeno, v skupini) ena od najprimernejših oblik, skozi katero mladi spoznavajo svoje pravice, se jih zavedajo in jih lahko tudi uveljavljajo.

Cilji iger za učenje o človekovih pravicah so:

- poznavanje listin o človekovih pravicah
- analizirati svet okoli sebe
- razumeti, da je poznavanje človekovih pravic način, kako izboljšati kakovost lastnega življenja in kakovost življenja drugih
- oblikovanje zavedanja, da so človekove pravice pomembne in da jih moramo spoštovati
- delovati za zaščito človekovih pravic

Pri igrah je zelo pomemben uvod. Izhajamo lahko iz konflikta v skupini ali negativni izkušnji, ki se je zgodila kakšnemu izmed članov skupine. Druga pot pa je preprosto preko spoznavanja pravic, razmišljanja o njihovem uresničevanju (kršenju) in možnostih za uveljavljanje.

ISKANJE ZAKLADA (UVODNA IGRA)

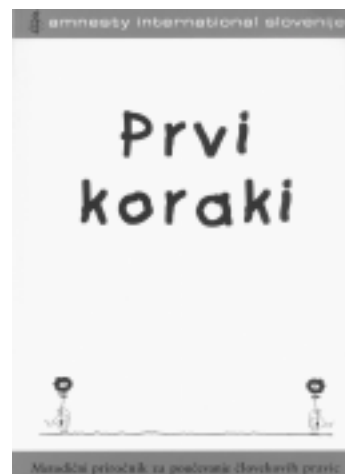
Cilj: uvod v učenje o otrokovih pravicah, seznanitev s pravicami.

Literatura: povzetek pravic iz Konvencije o otrokovih pravicah. **Pripomočki:** lističi s pravicami, barvice, flomastri, voščenske, barvni papir, papir ... (po želji).

Izvedba:

Na lističe napišemo nekatere člene iz Konvencije. Skrijemo lističe na različna mesta v naravi, prostoru... Udeleženci poiščejo lističe, preberejo in skušajo s svojimi besedami razložiti pomen. Lahko poiščemo primer (npr. napišejo lahko pesmico, igrico ali narišejo risbico, ki pojasnjuje "njihovo" pravico, lahko naredijo plakat (kolaž) vseh pravic, ki so jih našli in

prebrali ter pojasnili. Napišejo lahko tudi oglas o otrokovih pravicah). Izdelke razstavijo in predstavijo drugim (npr. ob dnevu človekovih pravic - 10. decembru, dnevu otrokovih pravic - 20. novembru, mednarodnem dnevu otrok - 6. junija).

Igre so zbrane v Priročniku Prvi koraki, ki ga je izdala Amnesty international Slovenije in ga lahko dobite pri svojem načelniku rodu oz. v pisarni ZTS. Kot dodatek pa je Darka Petančič pripravila izbor iger in napatke za delo z MČ.

ŽVN

Rado Malnar

Mraz je že spet tu

O mrazu smo že pisali. Pravzaprav o tem, kako preprečiti, da nas ne bi zeblo. Tokrat pred zimo gotovo ne bo odveč, če spoznamo znake in posledice ohlajevanja ter ponovimo nekatere možne rešitve. Alpinisti bi za mraz hitro našli kruto sopomenko – tihi ubijalec. Torej tisti, ki ne napade glasno in neposredno pač pa pritajeno in je vzrok za mnogo preveč usodnih odločitev.

Ko vas zebe se zmanjša vaša funkcionalnost, prihaja do stresa in negotovosti, pomanjkanja volje, zmanjša se sposobnost razsojanja in težke izvedbe natančnih – zahtevnejših gibov.

Ali je naštetu dovolj? Ali se splašča razmišljati o mrazu takrat, ko si še na toplem? Brž ponovi! Zakaj se je pametno obleči kot čebula? Zakaj naj bi v žepih vetrovke imeli stvari s seznama opreme za najnujnejše preživetje (npr. sestavine za tople napitek, visoko kalorično hrano, astro folijo ...)? Pozorno izbiraj stvari in pripravi nahrbtnik. V njem naj bo kar največ lahko prenosljivih in večnamensko uporabnih stvari.

Vesten tabornik se bo zagotovo ubranil mraza! Ostali pa bodo še naprej drhteli ...

Ko "poješ potres", stvar življenjsko ni nevarna. S tresenjem – gibanjem

telo namreč samodejno ukrepa in proizvaja energijo – dodatno toploto.

Stanje je alarmantno, ko drhtenje poneha. V tem stanju se zavestno upiraj mrazu. Bori se z gibanjem (skači, pleši ...). Topel napitek lahko dela čudeže. Zaužitje manjše količine hrane te dodatno ogreva. Ne popusti! Če izgine volja, si pogubljen!

Mirujočega je mraz že pošteno načel. Ohlajati se začne telo. Najprej oddaljeni deli telesa (nos, ušesa, prsti, roke, noge ...), ki zaradi zmanjšane pulze ne dobivajo dovolj tople krvi. Kri v udih se ohlaja in je občutno nižja, kot v jedru telesa. Mešanje hladne in tople krvi je lahko hitro usodno.

Če imaš možnost, pravočasno poskrbi za pomik rok in nog do jedra telesa. Se spomniš, da si recimo v spalni vreči bolj zaščiten pred mrazom, če si

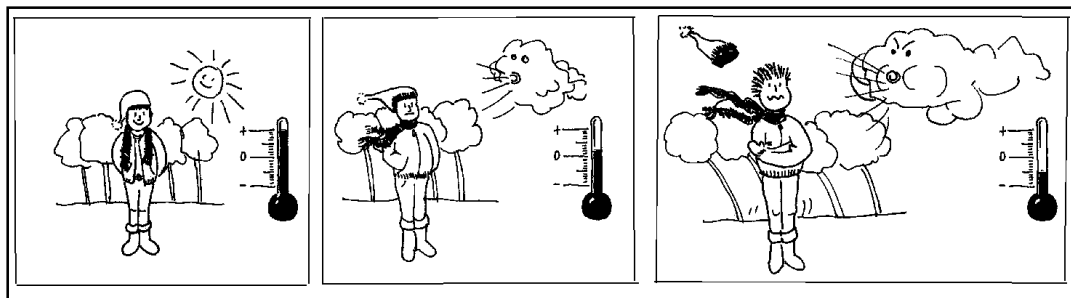
ovit in ne oblečen v oblačila. Rešuj situacijo s toplotnim izolacijskim ovojem in primerno toplo pijačo.

Ko mirujoči ne govori več oziroma se je z njim težko pogovarjati, je stanje zelo hudo. Praviloma je nujno potrebna strokovna pomoč.

In na koncu, kaj je pravzaprav najpogostejši razlog za podhladitve? Slaba telesna pripravljenost, slaba oblačila, prehranjevanje in seveda voda (telo se v vodi ohlaja celo do dvajsetkrat hitreje, kot na zraku) in nevarni veter.

Ni odveč, ko pri vsakem bivaku opozarjamo na zavetrje. Pri hitrem gibanju zraka je ohlajevanje zelo pospešeno. Občutek na telesu pa je tak, kot da so zunanje temperature ekstremno nizke.

Pa zdravo zimo seveda in ne ostani-te samo na zapečkih.

Pri 10°C v brezvetrju občutek mraza 10°C.

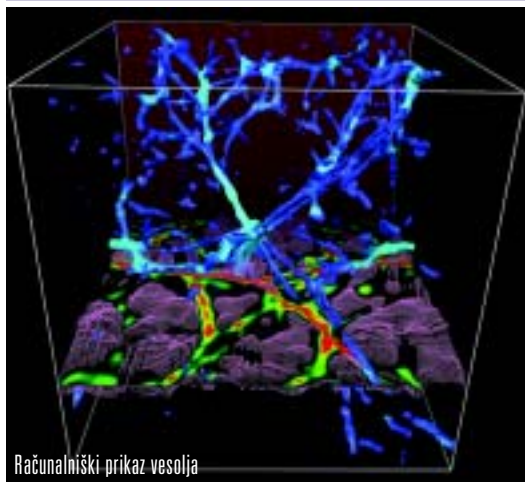
Pri gibanju zraka 20 km/uro je občutek mraza 3°C.

Pri gibanju zraka 54 km/uro občutek mraza -5°C.

Astronomija Primož

Ali je vesolje nastalo iz nič?

Še pred kratkim bi znanstveniki ob takšnem vprašanju zamahnili z roko – PEH, saj nobena stvar ne more nastati iz nič, kaj šele celo vesolje. Vemo, da Biblija govori o tem, da je Bog ustvaril vse in sicer iz nič, vsi ljudje "zdrave pameti" pa so v to dvomili, posebej v 20. stoletju, ko je znanost in tehnologija tako hitro napredovala in Boga praktično nismo več rabili. Pa je prišla znanost končno tudi tako daleč, da se je začela ukvarjati s stvarmi, ki jih ni mogoče neposredno izkusiti. Vedno bolj se je poglobljala v vprašanja o vesolju, hotela videti čim dlje, hkrati pa dojeti majhnost in dokazati najmanjši delec stvarstva. Ne za eno, ne za drugo skrajnost pa niso zadostovali instrumenti, ki jih je znala izdelati človeška roka, pač pa so se morali zateči k teorijam in matematičnim enačbam, tudi tistim, ki opisujejo sisteme, ki si jih niti slučajno ne moremo predstavljati. Včasih pa celo to ni zadostovalo ...

Računalniški prikaz vesolja

"Kot bi se ukvarjali z Ezoteriko in ne z Znanostjo", je pred kratkim izjavil neki znanstvenik iz Nasinega laboratorija. Kamorkoli se v znanosti dovolj poglobimo, pridemo do absurdov. Heisenbergovo načelo nedoločenosti je eno najboljših "zmedenih" trditev, vendar drži, saj se popolnoma vklaplja v formule, ki razlagajo vesolje. Pravi namreč to, da nekemu delcu lahko določimo lego in hitrost le približno in sicer bolj ko poznamo hitrost delca, manj vemo kje se nahaja in obratno. Prav ta konstanta nedoločenosti pa določa odnos med energijo in frekvenco nekega vala. Če se spomnimo še na Einsteinovo formulo $E = mc^2$, ki pomeni, da vsako maso lahko izrazimo z energijo, le to pa s frekvenco valovanja, pridemo do tega, da pravzaprav sploh **nismo resnični** ampak smo samo neko **valovanje**. Valovanja se med seboj seštevajo in iz-

LUNINE_MENE

Zadnji krajec	7. 12. 2001	ob	20:54
Mlaj	14. 12. 2001	ob	21:49
Prvi krajec	22. 12. 2001	ob	21:58
Polna luna	30. 12. 2001	ob	11:42
Zadnji krajec	6. 1. 2002	ob	4:57
Mlaj	13. 1. 2002	ob	14:31
Sončni mrk nastopi 14. 12. ob 21:55, vendar iz naših krajev ne bo viden.			
Zima se začne 21. 12. ob 20:19.			

ZNANE_I ZJAVE

Resnično je neverjetno spoznanje, da svet upravljajo ljudje, ki nimajo niti pojma o fiziki.
(Aldous HUXLEY)

Astrofizika

ničujejo, odvisno pač, ali so v fazi ali v protifazi. Za masne predmete, kot so na primer človek ali miza, Heisenbergova konstanta ni več tako zanemarljiva, kar pa pomeni, da bi roka nekega človeka lahko zletela skozi mizo, ko bi zamahnil po njej (seveda z neko res mini-mini minimalno verjetnostjo). No, izkaže se, da bi človek moral tisoč let udrihati po mizi, da bi mu enkrat uspelo ... Kakorkoli že, verjetnost res ni velika, ne izključuje pa čudeža, ki pa ni ponovljiv in torej ni znanstveno dokazljiv.

Vemo, da so atomi sestavljeni iz jeder, kjer se nahajajo protoni in nevtroni, okoli njih pa krožijo elektroni. Če bi zadevo povečali, bi bilo videti nekako tako, kot če bi na Trgu republike v Ljubljani ležal kovanec za pet tolarjev, ki bi predstavljal jedro atoma, okoli Trga republike pa bi krožili elektroni, ki so veliki kot prah. Torej je atom pravzaprav en sam prazen prostor. Tudi mi smo sestavljeni iz atomov. In tudi stvari okoli nas. Zakaj potem ne moremo hoditi skozi zidove. Ali pa, zakaj ne pademo skozi stol, ko se usedemo nanj. In ko že sedimo na stolu, mar v bistvu ne lebdimo nad njim, pa čeprav samo za debelino dlake (ali pa še manj).

Pa protoni in nevtroni, ki sestavljajo jedra atomov, niso najbolj osnovni delci, ki sestavljajo snov. Dokazano je, da so sestavljeni iz kvarkov, čudnih delcev, ki si jih tudi s Trgom republike ali čim podobnim ne moremo predstavljati. To so namreč delci, ki pravzaprav sploh ne obstajajo (veliki so namreč kot točka ali volumen je nič) imajo pa lastnosti, kot so spin, masa, naboj itd. Ker imajo velikost nič, jih še nikoli niso videli, vedo pa, da po trije sestavljajo proton in prav tako nevtron.

Vesoljski teleskop vidi dlje in več podrobnosti, saj ga ne moti atmosfera

Izkazalo se je, da najboljše opiše model vesolja tako imenovani "strunski model" Vsaka snov ali predmet si lahko predstavljamo kot akord (kombinacijo frekvenc in valov) v najmanj enajst dimenzijskem prostoru. To pa je že tako težko predstavljivo, da že zelo malo spominja na mizo ali pa na nas same. Če je torej vesolje nastalo iz tako ekstremnih razmer in ga moramo meriti celo v enajstih dimenzijah in ne le v treh, kot jih poznamo, potem zares lahko rečemo, da je nastalo iz nič – vsaj iz nič takega, kar danes imenujemo "nekaj" ...

Eden največjih radijskih teleskopov na svetu se nahaja v Novi Mehiki. Sestavlja ga 27 med seboj povezanih anten – vsaka antena je velika kot trinadstropna hiša. Tak teleskop seže tudi do roba vesolja

VZHODI_IN_ZAHODI_SONCA

1. 12.	Vzhod: 7:23 Zahod: 16:18	1. 1.	Vzhod: 7:44 Zahod: 16:27
15. 12.	Vzhod: 7:37 Zahod: 16:17	15. 1.	Vzhod: 7:40 Zahod: 16:43

Orientacija

Pepl

Profil terena – Digitalni model reliefa

Izdelava ravnega profila je pogosta topografska naloga na tekmovanjih. Za potrebe ocenjevanja pa je potrebno izdelati ideal profila. Izdelava profila je na prvi pogled videti povsem geometrijska, tehnična naloga. In uporaba računalnika za takšno nalogo se zdi razumljiva sama po sebi. Pa je res?

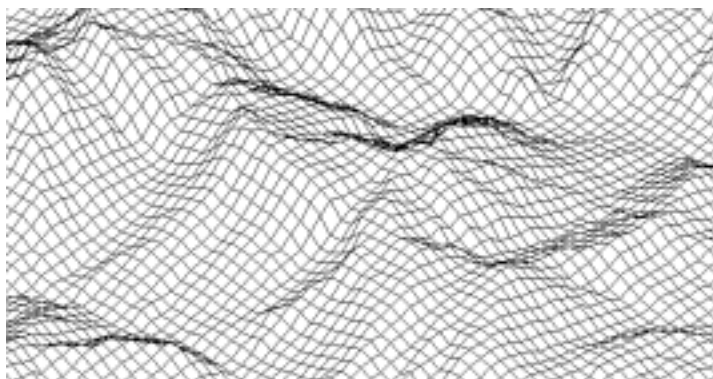
Odgovor je odvisen od namena profila. Zagotovo lahko z današnjo tehnologijo in razpoložljivimi podatki izdelamo zelo kakovosten profil terena. Zadoštuje dovolj natančen in podroben model reliefa v obliki ploskve v prostoru ter ustrezen algoritem računalniškega programa, ki omogoči izdelavo preseka ploskve z navpično ravnino. Takšen algoritem vsebuje AutoCad in njemu podobni programi, z nekaj programerskimi izkušnjami pa ga lahko napišemo tudi sami. Bistvo kakovostnega profila so kakovostni podatki.

Podatki o reliefu, oblikovitosti zemljišča so v digitalni obliki najpogosteje shranjeni v obliki tako imenovanega

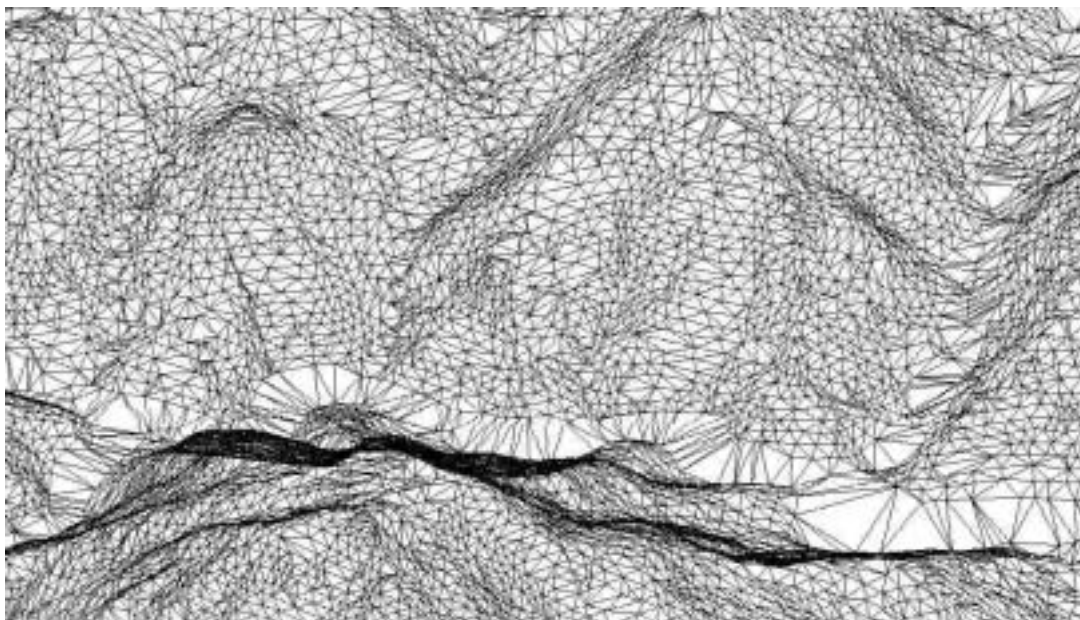
digitalnega modela reliefa (DMR). DMR je mreža trikotnikov (TIN) ali pa kvadratov (GRID), kjer ima vsako oglišče določeno horizontalno lego in višino (glej slike), poleg tega pa so dodatno zajete še pomembne reliefne oblike, kot so vrhovi, sedla, slemena, grebeni in podobno. Model reliefa, ki ga sestavlja le mreža trikotnikov ali kvadratov imenujemo pravilno digitalni model višin (DMV), žal pa v praksi praviloma tudi tega poimenujemo kar DMR. Podrobnost prikaza oblikovitosti zemljišča je odvisna od gostote mreže – bolj, ko je mreža gosta, več grap, grebenov, vrhov, vrtač in drugih reliefnih oblik je mogoče prikazati. Natančnost višin pa je od-

visna predvsem od vira, iz katerega je DMR izdelan.

V Sloveniji imamo več različnih modelov oblikovitosti zemljišča. Najstarejši je že v 70-ih letih zajet prvi digitalni model višin s kvadratno celično mrežo ločljivosti 100x100 m (imenovan DMR 100). Vir zajema so bile topografske karte in sicer so operaterji na osnovi plastinc določali višino vsakega presečišča mreže 100x100 m. Slabosti sta bili predvsem premajhna ločljivost za izvajanje analiz na manjših območjih, nehomogena natančnost in mnogo grobih napak operaterjev. Sredi 90-ih let se je pričela vzpostavitev gostejšega modela DMR 25 (pravilno DMV), ki nastaja s fotogrametričnimi metodami vzporedno z izdelavo digitalnih ortofotonačrtov v merilu 1:5000 (DOF 5). Nekoliko poenostavljeno povedano so vir za DMR 25 posnetki aerosnemanja. DMR 25 odlikuje dobra lokalna višinska natančnost, slabost pa so odstopanja na stikih med posameznimi listi DOF 5. Nato pa je bil v letu 2000 izdelan digitalni model višin s tehniko radarske interferometrije (InSAR DMV 25), radarski posnetki pa so bili opravljeni s satelitov. Tudi pri

DMV v obliki mreže kvadratov – GRID

DMV v obliki mreže trikotnikov – TIN

tem je gostota kvadratne mreže 25 m. Višinska natančnost je v primerjavi z DMR 25 nekoliko slabša, vendar je enakomerna za celotno Slovenijo. Pri izdelavi poltonskega senčenja za novo topografsko karto DTK 50 pa nastaja še en DMR, vir katerega pa so plastnice, zajete z listov karte DTK 25.

Na osnovi napisanega lahko ugotovimo, da imamo v Sloveniji že sedaj najmanj štiri različne modele oblikovitosti zemljišča. Vsak izmed njih je izdelan na osnovi drugega vira ter po različnih postopkih. Razlikujejo se tako po podrobnosti kot po natančnosti. Katerega bi torej uporabili za izdelavo ideala profila terena? Razmislite, po možnosti poizkusite, ali pa počakajte do prihodnje številke Tabora.

Mnenje tabornikov o ...

Kako dolgo naj bi bilo po tvoje izobraževanje za načelnika (sistem izobraževanja inštruktorjev)?

samo en poletni tečaj 6.5 %

samo en poletni tečaj in projekt med letom 41.5 %

temeljni in nadaljevalni tečaj ter dva projekta med letom 52.0 %

Vseh glasov: 123

NEPREKLICNO NAROČAN REVILJO TABOR

IME IN PRIIMEK: _____

ROD: _____

ULICA: _____

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ: _____

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA!

POŠLJITE NA ZTS - REVILJA TABOR, PARMOVA 33, 1000 LJUBLJANA

Narava

Topli izvir pod Šmarno goro

V Spodnjih Pimičah pri Ljubljani lahko pod ježo nekdanje savske terase opazimo zanimiv naravni pojav - topli vodni vrelec. Segreta voda prihaja iz podzemlja zato, ker se izvir nahaja ob tektonski prelomnici, kjer je temperatura zaradi segrevanja iz notranjosti zemlje nekoliko višja. Izvir je še posebej zanimiv v hladnih, zimskih dnevih, ko se nad vodo dviga sopara, temperaturo vode, ki niha med 18 in 23° C, pa lahko občutimo tudi z rokami.

V bližini deluje tudi Rašiški rod

Področje delovanja: Tacen, Brod, Šmartno in Gameljne.

Leto ustanovitve: Rašiška četa je bila ustanovljena leta 1973, odred pa 1977.

Število aktivnih članov: 185

Struktura rodu: pet vodov MČ, 9 vodov GG, klub PP

Najbolj zagrizena članica rodu: Maruša Mrak, Pot na goro 13, 1211 Ljubljana – Šmartno, 041 430 005, marusamrak@hotmail.com.

Simbolika rodovega imena:

Rod se imenuje po Rašici, vzpetini nad Ljubljano. Vas z istim imenom je bila prva požgana slovenska vas v času okupacije med drugo svetovno vojno.

Kosobrin

BROGOVITA

(*Viburnum opulus*)

Recepti

Kompot

30 dag plodov brogovite operemo in pustimo, da se odcedi. 80 gramov sladkorja zavremo v 1/8 litra vode. Dodamo brogovitine plodove in pri zmerni temperaturi kuhamo 30 minut. Potem ohladimo in postrežemo.

Marmelada

Potrebujemo: 1 kg plodov brogovite, 1,5 kg sladkorja z zgoščevalcem, 1/2 limone, 2 vrečki vanilijevega sladkorja.

Plodove brogovite preberemo, operemo in osušimo. Potresemo jih s sladkorjem in pustimo stati približno 1 uro. Po 1 uri dodamo še vanilijev sladkor, limonin sok, naribano limonino lupino ter vkuhamo.

Še vročo marmelado spravimo v kozarce in takoj zapremo.

Sok in žele iz brogovite

Potrebujemo: 2,5 kg brogovitinih plodov, 1 kg sladkorja, 1 vrečko zgoščevalca.

Brogovitine plodove operemo, dobro osušimo in v električnem mešalcu čisto na drobno zmeljemo. Sadno čežano stresemo na napeto gazo in pustimo stati 1 dan, da dobro odteče. Nato čežano še stisnemo, da dobimo ves sok. Dodamo sladkor in kuhamo, rahlo naj vre še 30 minut. Tako dobimo sok, ki ga nalijemo v steklenico in zapremo. Hranimo v temnem in hladnem prostoru.

Če hočemo imeti brogovitin žele, dodamo še zgoščevalec ter kuhamo še dodatni 2 minuti. Vroč tekočino napolnimo v segrete kozarce in takoj zapremo.

Brogovita je do 5 metrov visoko drevo ali grm. Listi so nemeščeni nasprotno in so trikrpi, nazobčani in po obliki zelo podobni javorovim listom. Zgornja stran lista je svetlo zelena, spodnja pa dlakava. V jeseni se listi rdeče obarvajo. Cveti belo do rožnatordeče. Cvetovi so združeni v pakobulasta socvetja in so na koncu stranskih poganjkov. Cveti od meseca marca do konca junija. Plodovi so okroglasti in rdeče barve. Zoriijo meseca septembra in so še celo zimo na grmu.

Raste ob rečnih bregovih, na robu vlažnih gozdov, običajno med drugimi grmovnicami. Uspeva v nižinskih predelih, na robovih planinskih gozdov do nadmorske višine približno 1000 metrov. Zaradi lepih plodov jo sadijo tudi v okrasnih vrtovih. Zelo podobna ji je **dobrovita** (*Viburnum lantana* L.). Najbolje ju ločimo, če lista prepognemo po glavni žili lista. List dobrovite, da obliko črke D, list brogovite približno obliko črke B.

Učinkovine

Vitamin C, čreslovine, sladkor.

Uporabnost

Nabiramo in uporabljamo plodove nabrane po prvi slani, prej nabrani plodovi so rahlo strupeni. Iz njih lahko naredimo: marmelado, kompote, žele, semena lahko uporabimo tudi kot nadomestek za kavo.

Mednarodne strani Nina

Dragi popotniki!

Zima se še niti prav pokazala ni, pa povsod po svetu že potekajo mrzlične priprave na poletje. Tudi moja škatla stvari za objavo se pridno polni s številnimi reklamami za poletne dogodke, tako da boste od naslednje številke dalje redno zasuti z nešteti podatki o nepregledni množici poletnih taborov, kamor se lahko odpravite. V tem Taboru pa za pokušino tabor nizozemskih pomorskih skavtov, povabilo k sodelovanju s tujimi skavti, tokrat s švedskimi PP-ji, zraven pa še dve reklamni za poletno delo – ponudba BSA je objavljena na teh straneh, o Kanderstegu pa ste si lahko prebrali že na prejšnjih straneh. Le za kaj se boste odločili? Vesele decembrske praznike in obilico potovanj, takšnih in drugačnih, vam v letu 2002 želi vaša KMD-jevka Nina.

Explorer Belt – novi prijatelji s Švedske

Vsako poletje dve skupini švedskih tabornikov odideta na raziskovanje neke evropske države v okviru programa Explorer Belt. To počnejo že vse od leta 1978, pa še nikdar niso bili v Sloveniji! Skrajni čas torej, da nas obiščejo. Namen programa je spoznavanje novih ljudi, kultur in držav. Že spomladi se člani skupin (42 članov in 4 vodniki) dobivajo in pripravljajo na izziv. Pred odhodom morajo tudi izpolniti določene priprave.

Približno 15. junija se nato vsi skupaj z avtobusom odpravijo v Slovenijo. Udeleženci nato enajst dni potujejo naokoli v parih in rešujejo različne naloge. Te naloge pa so takšnega značaja, da jih ne morejo rešiti brez pomoči lokalnih prebivalcev, obiska šol, policijskih postaj, bolnic in drugih institucij. V teh enajstih dneh se morajo pari večkrat oglašati svojim vodnikom in jim poročati o napredku.

Po končanem hajku se skupini spet združita in udeleženci si lahko malo odpočijejo. Po dvodnevnem počitku jim ostane še en teden prostega časa v Sloveniji. Zaenkrat se še niso odločili, kaj bi takrat počeli, vsekakor pa želijo spoznati tabornike v Sloveniji.

Na kratko, torej – švedski skavti iščejo prijazne slovenske tabornike, ki so jim med 15. junijem in 6. julijem 2002 pripravljene nuditi:

- prenočišče za vse za prvo noč po prihodu v Slovenijo
- prenočišče za 4 vodnike v času hajka (taborniška hišica ...)

- home hospitality za 46 skavtov ali udeležbo na taboru (morda kako skupno akcijo, ogled Slovenije ...) za približno en teden

Vodniki nameravajo med 8. in 13. februarjem 2002 obiskati Slovenijo kot del priprav, zato si želijo že takrat spoznati svoje gostitelje. Kogar zanima spoznavanje novih prijateljev ali ima še kakšno vprašanje, naj piše Anni Staaf na anamaristaaf@hotmail.com.

Ameriški skavti vabijo na poletno delo

Boy Scouts of America vabijo vse, ki si upajo, da preživijo naslednje poletje na enem od njihovih taborov kot osebe. Prijavijo se lahko vsi aktivni taborniki, stari med 18 in 30 let, ki dovolj dobro obvladajo angleščino, da lahko uspešno vodijo ameriške MČ-ke.

Kot mi tudi ameriški skavti vsako poletje odidejo na tabore. Ti tabori so na stalnih prostorih in jih je v ZDA več kot 400.

Tam imajo stalen organiziran program, skozi katerega predstavljajo skavtske ideje in spretnosti. Vsaka skupina na taboru ostane približno en teden, kar pomeni, da boš v času svojega "službovanja" zamenjal(a) od 6 do 11 različnih skupin. Na povprečnem taboru se zbere od 150 do 200 otrok. Številne aktivnosti potekajo v samem taboru, med njimi plavanje, prva pomoč, vožnja s kanuji, ŽVN, orientiring, lokostrelstvo, pionirstvo, bivakiranje, hajki, ročne spretnosti, rezljanje lesa, ekologija ...

Ves ta program organizira in vodi osebje. Število članov osebja je odvisno od velikosti tabora in se giblje med 15 in 75 ljudmi.

Osebje bo en teden pred začetkom taborov imelo pripravljalni tabor. Med taborom boš bival(a) v šotorih ali kočicah, jedel(la) pa v skupni kantini. Ob problemih ti bo na pomoč priskočil tudi vodja tabora. Prostega časa boš imel(a) bolj malo, saj osebje pripravlja tako dnevni kot tudi večerni program. Vendar pa ima osebje od časa do časa tudi kak prost dan, ko lahko obiščeš bližnje mesto, znamenitost ali preživiš nekaj časa na domu kakega drugega člana osebja. Na taboru moraš stalno nositi popoln kroj svoje organizacije.

Nekaj osnovnih podatkov:

- delo traja od 8 do 11 tednov od začetka junija do konca avgusta
- na taboru imaš zastoj hrano, bivanje in zdravniško oskrbo
- ob prijavi plačaš 135 USD, ki ti jih vrnejo, če nisi sprejet
- za svoje delo na taboru dobiš plačilo, ki je določeno za delo, kakršno boš opravljal(a) in je enako plačilo, ki ga dobi enako usposobljen ameriški skavt
- sam(a) si moraš plačati le potne stroške

Če te veseli spoznati obilico novih ljudi, predstaviti ZTS tistim, ki je ne poznajo, izboljšati znanje angleščine (no, ja), spoznati drugačno kulturo in skavtsko organizacijo, si na domači strani BSA (www.bsa.scouting.org/international) preberi še kaj več o taborih. Tam najdeš tudi prijavnico, ki jo moraš najpozneje do 1. januarja 2002 poslati na ZTS.

NaWaKa 2002: vsi na krov!

Naslednje poletje bodo nizozemski taborniki organizirali tabor pomorskih skavtov, ki se zgodi le vsake štiri leta! Zato nikar ne zamudi priložnosti, da skupaj s 4.500 taborniki z Nizozemske in od drugod med 23. julijem in 1. avgustom raziskuješ nizozemske vode. Področje Meuse, kjer se bo tabor odvijal, je pomembno vodno turistično in športno središče na jugovzhodu Nizozemske. Program je seveda namenjen uživanju v vodnih aktivnostih in je še posebej zanimiv in eksotičen za nas, kopenska bitja. Seveda pa se tudi na tem taboru skavti ne bodo odpovedali tabornem ognju, hajkom in ogledom zanimivih mest. Udeleženci tabora bodo stari od 11 do 17 let, za 145 evrov pa ti zagotovijo hrano in prostor na ladji. S sabo moraš imeti le šotor in kuhinjo. Rok za prijave je december 2001, prijavnico in več informacij pa najdeš na www.nawaka.nl.

36. Svetovna skavtska konferenca
Od 15. do 19. julija naslednje leto bo v Solunu v Grčiji Svetovna skavtska konferenca na temo poslanstvo skavtstva. Ob programu, ki se ga kot opazovalec lahko udeleži kdorkoli, ki bi ga to zanimalo, bodo pripravili tudi obilico družabnih aktivnosti, ki bodo popestrile dogajanje na konferenci. Več o konferenci najdeš v Taborniškem vestniku.

Popotovanja

Tadeja Milivojevič Nemanič

Toplo Novo leto

Vsak december komaj čakam na sneg. Zdi se mi, da Novega leta brez snega sploh ne more biti oziroma da to ni pravo Novo leto. Še vedno namreč verjamem v dedka Mraza in to onega izpod Triglava. In jasno je, da dedek Mraz brez snega ne more razvoziti vseh daril.

Prijatelji so mi pripovedovali o preživljanju praznikov v kaki topli, sončni deželi in enkrat sva za to odločila tudi midva. Odšla sva v Avstralijo, natančneje v Sydney. Temperature so bile blizu 30°C, ljudje so bili poletno napravljeni. Le mestna hiša, spremenjena v ogromen paket, na katerem je sedel v rdeč plašč napravljen Božiček, ter ljudje, ki so si nadeli rdeče čepice z belimi cofi, so spominjali na prednovoletni čas. Pa še Božiček je v tisti vročini deloval nekako nerealno.

Ob hladni modri barvi opere se zdi ozračje takoj za nekaj stopinj hladnejše

Mraza in ledu sva se za 16 avstralskih dolarjev lahko naužila le v Darling Harbourju, kjer so odprli razstavo ledenih skulptur. In prva dva dni so ljudje za ogled čakali tudi dve uri.

Pred Božičem se je zvrstilo nekaj koncertov na prostem, katerih višek je bil veliki božični koncert v Hyde Parku. Že nekaj ur pred začetkom je bil prostor poln. Družine so si v park prinesle odeje in stole ter hrano in pijačo za vsaj teden dni. Kultura piknikov je v Avstraliji zelo razširjena. Parki po mestih in lepe točke

na obali so med vikendi polne večjih ali manjših družb, ki ob dobrem zalogaju, klepetu ter raznih igrah tam preživljajo dneve.

Zadnje dnevi leta je bila večina nakupovalnih središč, da bi iztisnila še zadnje penije v svoje blagajne, odprta pozno v noč. Trgovine so se sicer odele v rdeče-zeleno kombinacijo, a je bilo okrasje še vedno bolj zadržano kot pri nas. Kupcem, ki so imeli skrbi z darili, so pomagali s spiskom darilnih idej in

Obalna straža po avstralsko

brezplačnim zavijanjem. Veliko se jih je odločilo za nakup najbolj popularnega darila – starinskega, doma narejenega odišavljenega mila.

Dan po Božiču, ko je bila večina doma z družinami, se je ugledno število jadrnic in katamaranov na tradicionalni tekmi zapodilo iz Sydneya proti Tasmaniji, kamor so prijadrali še na starega leta dan.

Za praznovanje novega leta sva se s Tjažem odločila polepšati, zato sva zavila v enega od frizerskih salonov. Po nekaj minutah je do naju pristopil simpatičen uslužbenec in naju ogovoril: "Pa odakle ste vas dvoje?" Pogovor je potem kar stekel sam od sebe. Fant je po začetku vojne v Jugoslaviji emigriral v Avstralijo in tu začel znova. Njegovi otroci bodo že Avstralcji. Praviijo, da je tipičen Avstralec lahko grški prodajalec zelenjave, italijanski lastnik picerije, malezijski arhitekt, angleški uslužbenec ali navsezadnje srbski frizer.

Avstralija je multikulturna dežela in to njeno raznolikost v mestih lahko polno uživaš. In če temu pridaš še čudovito naravo, krasne plaže, koralni greben pa še kaj, je vsekakor vredna ogleda. Že samo v Sydneyu lahko zapraviš tedne. Opera, ki so jo tisto Novo leto osvetlili modro, Harbour Bridge, Rocks, Kings Cross je samo nekaj znamenitosti.

Meni osebno je bilo še najbolj všeč sproščeno vzdušje, ki je vladalo v mestu, in pa obala. Sydney ima eno najlepših naravnih pristanišč na svetu. Zaradi razmeroma močnih tokov Pacifika je morje tudi v samem mestu čisto in v vsakem manjšem zalivčku je urejeno kopalishče. Tam pa seveda ne manjkajo člani obalne straže in, če se le malo oddaljiš od zastavic, ki označujejo mejo kopalishča, se zasliši prediren žvižg piščalke. So pa morski užitki tam čisto drugačni kot pri nas. Zaradi močnih tokov je plavanje skoraj nemogoče, v poštev pride le skakanje v valove in seveda, za tiste, ki znajo, surfanje.

Še vedno mislim, da Novemu letu brez snega nekaj manjka, vendar sonce in toplo morje decembra tudi prija.

Mestna hiša je lahko tudi božični paket

Ledene skulpture so bile edini možni nadomestek zime

Trenutki

Kaj si dobil?

Hladne zimske urice me vračajo nazaj v kratkohlačne dni. V prijetnem, toplem zavetju sobice, ko zunaj še zadnje listje odletava na naslednji korak v krogu življenja, z mislimi potujem med vse tisto, kar mi je prineslo to leto. Ko iz časovne odmaknjenosti zaobjameš neko obdobje, ko nanizaš dogodke, osebe in kraje, ki si jih osvojil, mar te ne objame občutek polnosti, občutek, da si pa vendarle ogromno doživel?... Veliko stvari je steklo mimo, a so se za vedno izgubile na poti časa. Svojo neizbrisno sled so pustile tiste, ki smo jim dovolili, da nas najbolj osrečijo, da nas najbolj razočarajo, da nas najbolj pretresejo. Ostajajo tiste, ki so se nas najbolj dotaknile.

Tako me še vedno mami poletni dogodek z druge strani meje, ko je ostalo zapisano tole:

Na začetku sonca in zelenja travnika sva se sešla.

Ti kot tiha skrivnost in moja naklonjenosti polna pot.

Igra metuljev je kot najin sprehod.

Potopljena v pisan svet greva novim korakom naproti.

V zavetju platinene sence razigran smeh deliva.

V objemu gozda sva ujela zvok kitar.

Z roko v roki sva šla radost sejat.

Našla sva si kotiček, kjer so najine misli doma.

Kjer se počutiva doma.

Vesel sem, da si tukaj.

Srečen, da te poznam.

Skupaj sva šla na ta krasen potep, kjer sva našla mavrice lesk.

Pomisli še ti na tistega, ki je pokazal na prostor v tebi, ki ga še nisi poznal.

Pomisli na dogodek, ki ti je pokazal pot iz vprašujočih, zamgljenih pogledov.

Spomni se na spoznanje, ki se je vate priplazilo takrat, ko si najmanj pričakoval.

Kdo ti je stal ob strani, ko si bil najbolj ranljiv?

In ko tako potegneš črto pod vsem tem, povej, kaj ti je prineslo to leto?

Ježkov kotiček

Črno, ki te ljubim črno

Kdor še nikoli ni stopil na tla Črne celine ne ve, kako tam življenje utripa drugače. Življenje, to so ljudje. Nič ni črnega! Nasmehi so iskriivi ter iskreni, srca odprta in svetla. Ritem je samosvoj. Afrika je čisto drug planet.

Nekje v osrčju Afrike, v deželi Sudan, globoko v Nubskih gorah živijo velika srca. Nube, ostanki ljudstev, ki so preživeli stoletna preganjanja lovcev na sužnje in tod našli varnost, vodo in dobro zemljo. Pravijo, da tam soobstoja petdeset različnih plemen in kultur, ki so se v zibki človeštva ohranila in razvila v najbolj strpno in demokratično sožitje na planetu. Bili so zdravi in zadovoljni – **NUBE, čisti ljudje.**

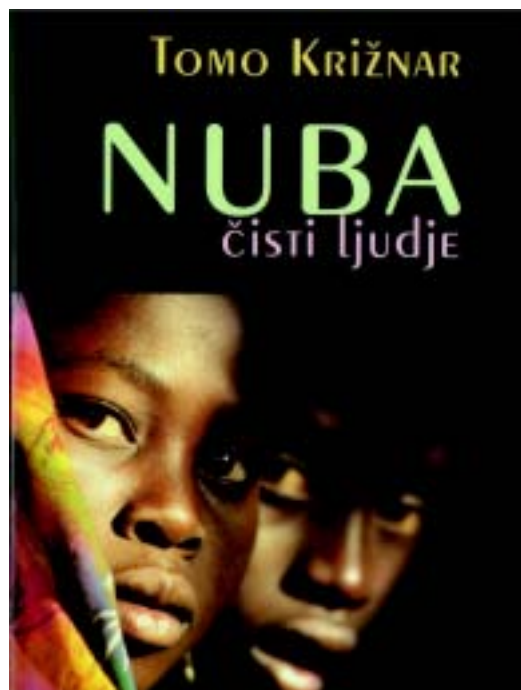
Tako piše, raje pripoveduje, **Tomo Križnar** o svojem prvem obisku osrednje sudanske province Kordofan januarja 1980. Kdo bi ne poznal bradatega mladeniča, ki je pred afriškimi dogodivščinami že pisal o svojih samotnih sledeh, kolesarskih izletih v Tibet in popotovanju med Indijance.

Nedvomno pa mu je ljudstvo iz osrčja Nubskih gora seglo najgloblje v srce. Morda ne veste, da se je po devetnajstih letih zemeljski raj sprevrgel v pravi pekel. Genocid brez primere. Po krvavi sudanski državljanski vojni, ki je terjala dva milijona žrtev, so ostale Nubske gore odrezane od sveta. Žive pokopane. Pozabljene. Čeprav se čas izteka, upanje umre zadnje.

Tomo ve, bil je tam! S kolesom se je vtihotapil skozi oblegovalne obroče in se na lastne oči prepričal kaj se dogaja. Berite in se čudite.

Z velikimi napori in s široko zastavljeno akcijo je na ta problem opozoril svetovno javnost, tudi OZN in Evropsko skupnost. Ni odnehal pri papirnatih apelih, temveč aktivno zbira in dostavlja pošiljke humanitarne pomoči. Vendar je njegovo prizadevanje brez širše podpore in takojšnje akcije zgolj drobna kaplja v veliko morje.

Dogodivščina, čudovite fotografije in človečnost ter neposrednost, ki te ganeta. Tako, čisto na kratko. Izvolite.

Jež svetuje, vi preberete:
Tomo Križnar, NUBA: Čisti ljudje

Z znanjem do odgovora

1	2	3	4	5
6	2	7	8	9
4	9	10	7	

STRIC_VOLK

December je mesec, ko izide zadnja številka tekočega letnika revije Tabor. In takrat se dogaja, da se nekateri naročniki odločajo, da bodo prekiniteli naročniško razmerje in Tabora ne želijo dobivati več. To je normalen pojav, saj je za tiste, ki v taborniški organizaciji ne delujejo več aktivno, ni veliko zanimivega branja. Tabor je po svoji vsebinski zasnovi namenjen predvsem popotnikom, vodnikom, vodjem in odraslim, ki v organizaciji še vedno delujejo na katerem izmed področij dela ali kakšnem projektu.

Vendar pa v zadnjih letih nismo bili priča nobeni akciji ali načrtnemu pridobivanju novih naročnikov. In to je žalostno, saj se število naročnikov zmanjšuje in s tem obstaja možnost, da bo revija, ki izhaja že od ustanovitve ZTS leta 1951, prenehala polniti nabiralnike novic, znanja in napotkov željnih tabornikov. Tako so toliko bolj vzpodbudne akcije zbiranja naročnikov; zadnjo so opravili na vodniškem tečaju Dolenjskega območja. Pohvaljeni!

Seveda dvanajst novih naročnikov še ne bo rešilo problema; vendar če drži star pregovor zrno do zrna – pogača, kamen na kamen – palača, potem za prihodnost še obstaja upanje. Upanje, da bomo Tabor "uporabnikom" predstavili na zanimiv način, vsebino oblikovali na podlagi njihovih potreb in poenotili razmišljanje o tem, da taborniki SVO-JO revijo vsekakor potrebujemo!

Vaš stric Volk

Pri vsakem vprašanju navajamo tri odgovore. Črko s pravilnim odgovorom vpiši v polje s številko, ki je pred vprašanjem. Pravilna rešitev je povezana z bližajočo se akcijo.

1. Rok prijav za udeležbo na Zletu ZTS v Tolminu je: **A** – 15. januar, **P** – 15. december, **E** – 15. marec.

2. Teren ROT-a v Ajdovščini je bil: **L** – razgiban, **U** – monoton, **J** – pust.

3. Na Adventure race Bjelolastica 2001 je slovenska taborniška ekipa Svizci dosegla: **R** – 1. mesto, **Z** – 20. mesto, **A** – 8. mesto.

4. V. d. starešine XI. SNOUB iz Maribora je trenutno: **M** – Gregor Vinder, **O** – Boris Volarič, **C** – Bojan Križan.

5. Zlata puščica 2001 se je odvijala na: **Z** – prekrasnem travniku, **E** – močvirnatih ravnici sredi bizoviških gozdov, **A** – v temnih gozdovih na Pokljuki.

6. Koliko anketirancev je že slišalo za ZTS? **U** – 82,3 %, **Š** – 72,3 %, **N** – 92,7 %.

7. Katera pomembna mednarodna delavnica je potekala v Bohinju? **T** – nadregijska, **U** – podregijska, **J** – medregijska.

8. Snidenje hrenovk in žerjavice so za uvod v novo taborniško leto organizirali taborniki katerega rodu? **Č** – Rodu Louisa Adamiča, **K** – Rodu Dobre volje, **D** – ZTS.

9. Kateri od naštetih ni izobraževalni program EU? **H** – Erasmus, **L** – Leonardo, **I** – Sophocles.

10. Profesor dr. Dušan Petrač bi za kandidata za astronauta izbral: **O** – fizika, **R** – tabornika, **T** – psihologa.

REŠITEV IZ ŠTEVILKE 11/2001: NA VALOVH DOMIŠLJIJE

NAGRADNI KUPON ŠTEVILKA 12

Rešitve so: _____

Reševalec: _____

Nagradna križanka

SESTAVIL F. KALAN	PREVOZNO SREDSTVO	PLEMIČ	RANOCELNIK	IVO DANEU	STRELNO OROŽJE S PUŠČICO	INDJANSKA ŽENA	ZNAK ZA MNOŽENJE	TELOVADBA OB GLASBI	ŠTEFAN SEME	NEMŠKA OBLIKA IMENA ALDŽIZ	KISEL TROPSKI SADEŽ	ALFI NIPIC
POTEGAVŠČINA NA PRVEGA APRILA												
NAŠ KANTAVTOR												
POLT KOŽE				OKVABA ŠVIC. SMUČARKA (SONJA)					OLIVER MLAKAR			IGNAČ (DOMAČE)
NAŠA IGRALKA (BERNARDA)					PEVEC PESTNER DOLENUJSKA REKA				POTUJOČI DELEC SNOVI ORA			
PRIPRAVA ZA NAMERJANJE NA PUŠKI						ORANJE	DRŽAVA NA BALKANU TIPKA PRI KLAVIRJU					
JAZ, TI, ..			TKANINA ZA BRISAČE GRAD						ANDREJ CAPUDER ŽELEZOV OKSID			
ZODIAKALNI ZNAK				NAŠ PESNIK (LOJZE) REKA V FRANCIJI							ŽLAHTNI PLIN (Ar)	KRACA
LATINSKI PREVOD SV. PISMA (IZ ČRK: ATILA)						ČLOVEK, KI SANJARI ATEK						
KAVBOJSKA VRV					OLIVER TWIST BAJKA			POSODA ZA PEPEL POKOJNIKA PERNATA ŽIVAL				
										8. IN 4. ČRKA LADO VAVPETIČ		
	VESLAČ TUL								ODREDBA			
	DEŠČICA							FINSKA PARNA KOPEL				

NAGRAJENCI_IN_NAGRADNI_RAZPIS_ŠTEVILKA_12

Pravilno izpolnjen kupon št. 10 je poslalo 21 bralcev TABORA, pravilne rešitve so: ZLET V TOLMINU, TURAŽA, OSTRI KOT, MOLEK in RAKAR.

Nagrajenci so: Flo&Boy, d.o.o. je obdaril **Roka Orgoliča** iz Črešnovcev. DROGINI nagradi sta prejela **Jožica Škofič** iz Črešnovcev in **Andrej Lozar** iz Ljubljane,

na ajdove omlete v gostilno LIEBER bo za rojstni dan šel **Vid Vidic** iz Ljubljane, nagrado podjetja JAZON pa dobi **Helena Murgelj** z Otočca. Čestitamo!

Nagradne kupone št. 11 pošljite **najpozneje do 20. decembra** na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

Več, in, ter, ne, ta?

internet brez presledkov

Hitrost prenosa podatkov:
proti naročniku 512 kbit/s,
od naročnika 128 kbit/s.
24-urni neomejeni dostop na internet.
Cena: **8.000 SIT** na mesec za fizične
oziroma 12.600 SIT za pravne osebe.
Super, ne?

080 1000 www.siol.net

SVET NI EDEN, SVETOVA STA DVA.